

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกร ในตำบลอ่างศิระ
อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี

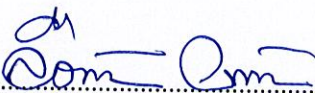
ประเสริฐ บัวทอง

งานนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชาบริหารธุรกิจ
วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
กรกฎาคม 2560
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์และคณะกรรมการสอบปากเปล่างานนิพนธ์ ได้พิจารณา
งานนิพนธ์ของ ประเสริฐ บัวทอง ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สำหรับผู้บริหาร ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์

อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

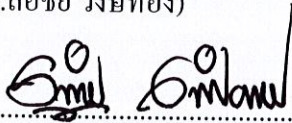
(ดร. ลือชัย วงษ์ทอง)

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

..... ประธาน

(ดร. ลือชัย วงษ์ทอง)

..... กรรมการ

(พลตรี ดร. ชนฉัฐ ยังเฟื่องมนต์)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุขชนิ เมธิโยธิน)

วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์อนุมัติให้รับงานนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สำหรับผู้บริหาร ของมหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีวิทยาลัยพาณิชยศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บรรพต วิรุณราช)

วันที่.....เดือน พ.ศ. 2560

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้างานนิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงอย่างสมบูรณ์ลงได้ด้วยความช่วยเหลือและความกรุณา จากบุคคลหลาย ๆ ท่าน ผู้ศึกษาวิจัยขอขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้ ท่านแรกคือ ดร. ลือชัย วงษ์ทอง ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาในการวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรในพื้นที่ตำบลอ่างศิระ อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี ซึ่งท่านได้กรุณาเสียสละเวลาให้ความรู้ แนวคิด คำแนะนำคำปรึกษา และตรวจแก้ไขข้อบกพร่องของงานในขั้นตอนต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องตลอดจนการศึกษาวิจัยฉบับนี้ มีความถูกต้องสมบูรณ์และบรรลุเป้าหมายได้สำเร็จ

ขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์คณะบริหารธุรกิจทุกท่าน ที่ได้อุทิศแรงกาย แรงใจในการถ่ายทอดวิชาความรู้ในสาขาวิชาต่าง ๆ ซึ่งทำให้ผู้ศึกษาสามารถนำความรู้ทั้งประสบการณ์ที่ได้รับมาวิเคราะห์ และเชื่อมโยงในการทำวิจัยฉบับนี้ จนสำเร็จลุล่วงตามความมุ่งหมาย

ขอขอบคุณครอบครัวที่ ๆ ท่านที่คอยเป็นกำลังใจ ให้คำปรึกษา ดูแลเอาใจใส่เป็นอย่างดี และขอบคุณเพื่อน ๆ ในชั้นเรียนทุกท่านที่คอยช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ และเป็นกำลังใจให้ซึ่งกันและกัน แลกเปลี่ยนประสบการณ์ที่หาไม่ได้และความรู้ที่มีเพื่อทำให้วิจัยฉบับนี้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

สุดท้าย ขอกราบขอบพระคุณเกษตรกรในพื้นที่ ตำบลอ่างศิระ อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี ที่ได้ร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม และเสนอข้อคิดเห็นต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ซึ่งผลการศึกษานี้ยังสามารถใช้เป็นแนวทางในการปลูกทุเรียนต่อไปในอนาคต และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าผลการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อเกษตรกรที่กำลังตัดสินใจจะปลูกทุเรียน หากมีสิ่งผิดพลาด หรือข้อบกพร่องประการใด ขอน้อมรับและขออภัยไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ประเสริฐ บัวทอง

58710061: สาขาวิชา: การบริหารธุรกิจ; บธ.ม. (บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต)

คำสำคัญ: การปลูกทุเรียนของเกษตรกร/ ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ/ ปัจจัยทางเศรษฐกิจ/
ปัจจัยด้านกายภาพ

ประเสริฐ บัวทอง: ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกร ตำบลอ่างศิระ อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี (FACTORS AFFECTING DURIAN PLANTING OF FARMERS IN ANG KIRI SUB-DISTRICT, MAKHAM DISTRICT, CHANTHABURI PROVINCE.) อาจารย์ผู้
ควบคุมงานนิพนธ์: ลือชัย วงษ์ทอง, ปร.ด., 77 หน้า. ปี พ.ศ. 2560.

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรในพื้นที่ ตำบลอ่างศิระ อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี โดยมีวัตถุประสงค์ประการแรกเพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรในพื้นที่ ตำบลอ่างศิระ อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี และประการที่สองเพื่อศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจ และปัจจัยด้านกายภาพที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรในพื้นที่ ตำบลอ่างศิระ อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี โดยมีกลุ่มตัวอย่าง คือ เกษตรกรสวนทุเรียนที่ขึ้นทะเบียนการปลูกทุเรียนในตำบลอ่างศิระ อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี จำนวน 300 ครัวเรือน และสัมภาษณ์เชิงลึก จำนวน 10 ครัวเรือน ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นเพศชายอายุ 31-40 ปี ระดับการศึกษา ประถมศึกษา รายได้ต่อปีของครอบครัว 750,000-1,000,000 บาท มีจำนวนแรงงานในการปลูกทุเรียน 6-10 คน ต้นทุนในการปลูกทุเรียน 100,001-200,000 บาท สายพันธุ์ทุเรียนที่ปลูกหมอนทอง เกษตรกรรับข่าวสารจาก โทรทัศน์เกษตรกรใช้เครื่องจักร (เช่น รถไถ รถแบคโฮ) ลักษณะของดินเป็นดินร่วน ลักษณะพื้นที่เป็นที่ราบสูง ขนาดของแหล่งน้ำมีขนาด ตั้งแต่ 1 ไร่ ลงมา การคมนาคมสะดวกสบายเป็นช่วง ขนาดพื้นที่ปลูกทุเรียนมีขนาด 26-50 ไร่ ประสบการณ์ในการปลูกทุเรียน 3-6 ปี การสัมภาษณ์เกษตรกรส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่าทำไมถึงตัดสินใจปลูกทุเรียน เพราะทุเรียนเป็นผลไม้ที่มีความต้องการของตลาดสูง ราคาดีตลอดทั้งฤดูผลไม้ เป็นผลไม้เศรษฐกิจมีค่านิยมสูง และครอบครัวมีการทำสวนทุเรียนมาตั้งแต่บรรพบุรุษและเกษตรกรได้พบปัญหาและอุปสรรคที่เกษตรกรพบคือ แรงงานหายากไม่สามารถสื่อสารได้เนื่องจากพูดคนละภาษา แรงงานไม่มีประสบการณ์ในการทำงานและอยู่ทำงานได้ไม่นาน การทำเรื่องขอบัตรทำงานของแรงงานมีความล่าช้ามาก ขนาดของแหล่งน้ำไม่เพียงพอต่อการดูแลรักษาต้นทุเรียน เกษตรกรได้มีการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคต่างโดยการ ให้แรงงานที่ทำงานอยู่แล้วให้หาญาติหรือคนในหมู่บ้านมาทำงาน แล้วใช้ภาษามือในการสอนงานคนที่พูดภาษาไทยไม่ได้ มีการเพิ่มค่าแรงให้กับคนงานที่ทำงานอยู่นานและมีประสบการณ์

58710061 : MAJOR:BUSINESS ADMINISTRATION;

M.B.A. (BUSINESS ADMINISTRATION)

KEYWORDS : FARMER'S DURIAN PLANTING/ AFFECTING FACTORS/

ECONOMIC FACTOR/ PHYSICAL FACTOR

PRASERT BOUTHONG: FACTORS AFFECTING DURIAN PLANTING OF FARMERS IN
ANG KIRI SUB-DISTRICT, MAKHAM DISTRICT, CHANTHABURI PROVINCE.THESIS

ADVISORS: LUECHAI WONGTHONG, PH.D., 77 P. 2017.

This research titled "Factors affecting durian planting of farmers in Ang Kiri Sub-district, Makham District, Chanthaburi Province" attempts 1) to study personal factors affecting durian planting of farmers in Ang Kiri Sub-district, Makham District, Chanthaburi Province and 2) to investigate economic factors as well as physical factors contributing to decision making to plant durian of farmers in Ang Kiri Sub-district, Makham District, Chanthaburi Province. The subjects were 300 households of farmers of Durian orchards in Makham District, Chanthaburi Province for questionnaires and other 10 households for the in-depth interviews. The findings matched to the hypothesis and it was found that the majority of subjects were males, were in the age of 31-40, obtained primary school level of education, earned the average yearly income of 750,000–1,000,000 baht, had six to ten labors for planting durian, their cost to plant durian was between 100,001–200,000 baht, and the popular variety is Mon Thong. The farmers received the information or news from television program and they used engines for planting (e.g. tractor, backho), the soil is loam located in plateau, the size of water resources was smaller than one rai, the transportation was convenient in some area, durian orchards' area were between 26-50 rais, and the farmers had three to six years of experience. From the interviews, it was found that the major reason to plant durian is because of it high demand. The price was good all season, durian is an economic fruit earning high value. In addition, their family had planted durian since the time of their ancestor. The problems and obstacles that farmers encountered were difficult to find labors, alian labor cannot communicate in Thai language, the labos also did not have experience in durian farming and with this reason they did not work longer. Moreover, the process to apply for alien work permit was really delay, the water resources were not enough to plant durian. To solve problems and obstacles, they asked their current labors to suggest their relatives or acquaintances to work with them and they use hand language to communicate labors who can't speak Thai and increase income for workers who have been working for long and had experience.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ฉ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
สมมติฐานของการวิจัย.....	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
2 แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
แนวคิดและทฤษฎีการตัดสินใจ.....	8
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ.....	15
ความรู้เกี่ยวกับการปลูกทุเรียน.....	18
บริบทของตำบลอ่างศิระ อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี.....	24
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	26
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	29
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	29
วิธีการรวบรวมข้อมูล.....	31
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	32
ลักษณะของแบบสอบถาม.....	32
ความเชื่อถือได้ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	33
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	34

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
การจัดทำข้อมูลและวิเคราะห์ผล.....	34
สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	34
4 ผลการวิจัย.....	36
ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของปัจจัยส่วนบุคคล.....	37
ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยทางเศรษฐกิจของเกษตรกรที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรในพื้นที่ ตำบลอ่างศิระ อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี.....	39
ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับด้านกายภาพของเกษตรกรที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียน ของเกษตรกรในพื้นที่ ตำบลอ่างศิระ อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี....	41
ส่วนที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรในตำบลอ่างศิระ อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี.....	43
ผลการวิเคราะห์การทดสอบสมมติฐาน.....	44
ผลการวิเคราะห์การสัมภาษณ์เชิงลึกสำหรับเกษตรกรสวนทุเรียนที่ขึ้นทะเบียนการปลูกทุเรียนในตำบลอ่างศิระ อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี.....	60
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	63
สรุปผลการวิจัย.....	63
ทดสอบสมมติฐาน.....	65
อภิปรายผลการวิจัย.....	65
ข้อเสนอแนะในการวิจัย.....	67
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	67
บรรณานุกรม.....	68
ภาคผนวก.....	70
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	77

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2-1 ตัวอย่างความเชื่อเกี่ยวกับตลาด.....	12
2-2 สถิติปริมาณน้ำฝน 5 ปี (2549-2553) เดือน/ ปี.....	25
3-1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	31
4-1 ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	37
4-2 ข้อมูลปัจจัยด้านเศรษฐกิจของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	39
4-3 ข้อมูลปัจจัยด้านกายของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	41
4-4 ข้อมูลการตัดสินใจปลูกทุเรียนของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	43
4-5 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ของการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคลของเกษตรกร ด้านเพศ.....	44
4-6 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ของการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคลของเกษตรกร ด้านอายุ.....	45
4-7 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคล ที่ต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกร ตำบลอ่างศิระ อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา.....	46
4-8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคล ที่ต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกร ตำบลอ่างศิระ อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามรายได้ต่อปีของครอบครัว.....	47
4-9 ตารางที่ 4-9 การเปรียบเทียบรายคู่แตกต่างกันของปัจจัยส่วนบุคคล มีผลต่อ การตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกร ตำบลอ่างศิระ อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามรายได้ต่อปีของครอบครัว.....	48
4-10 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ที่ต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกร ตำบลอ่างศิระ อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามจำนวนแรงงานในการปลูกทุเรียน.....	49
4-11 ตารางที่ 4-11 การเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยด้านเศรษฐกิจที่ต่างกันมีผลต่อ การตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกร ตำบลอ่างศิระ อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี จำแนก ตามจำนวนแรงงานในการปลูกทุเรียน.....	49

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-21 การเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยด้านกายภาพที่ต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกร ตำบลอ่างศิระ อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามขนาดของแหล่งน้ำ	57
4-22 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยด้านกายภาพที่ต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกร ตำบลอ่างศิระ อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามการคมนาคม.....	58
4-23 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยด้านกายภาพที่ต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกร ตำบลอ่างศิระ อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามขนาดพื้นที่.....	59
4-24 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยด้านกายภาพที่ต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกร ตำบลอ่างศิระ อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามขนาดพื้นที่.....	60
4-25 การเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยด้านกายภาพที่ต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกร ตำบลอ่างศิระ อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามประสบการณ์ในการปลูกทุเรียน	60
4-26 การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก สำหรับเกษตรกรสวนทุเรียนที่ขึ้นทะเบียนการปลูกทุเรียนใน ตำบลอ่างศิระ อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี.....	61

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1-1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
2-1 ลำดับขั้นตอนการตัดสินใจซื้อของลูกค้า.....	10

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เมืองไทยนับว่าเป็นดินแดนแห่งผลไม้ เนื่องจากความหลากหลายของชนิดผลไม้ที่ผลิตเปลี่ยนหมุนเวียนกันออกมาทั้งปี บางอย่างก็มีให้กินตลอด บางอย่างก็มีเฉพาะฤดูเท่านั้น อย่างเช่น “ทุเรียน” ที่ส่วนใหญ่จะมีให้กินเฉพาะช่วงฤดูร้อน และต้องถือว่าทุเรียนนั้นเป็นผลไม้ที่เซคหน้าชูตาของไทยอย่างหนึ่ง จนได้รับการยกย่องให้เป็น “ราชาผลไม้” ด้วยชื่อเสียงและกลิ่นเฉพาะตัวที่ขจรขยายไปไกล จนต่างชาติบางคนถึงกับต้องลงทุนบินมาเพื่อลิ้มรสทุเรียนไทยเลยทีเดียว

ทุเรียนเป็นไม้ผลเขตร้อน ซึ่งในประเทศไทยมีปลูกกันมากในภาคตะวันออก และสายพันธุ์ที่นิยมปลูก ได้แก่ พันธุ์หมอนทอง ก้านยาว ชะนี และกระดุมทอง การเลือกพื้นที่ปลูกทุเรียนควรคำนึงถึงแหล่งน้ำ ต้องมีแหล่งน้ำจัดให้ต้นทุเรียนได้เพียงพอตลอดปี อุณหภูมิและความชื้น ทุเรียนชอบอากาศร้อนชื้น อุณหภูมิที่เหมาะสมอยู่ในช่วงประมาณ 25-30 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ในอากาศประมาณร้อยละ 75-85

จันทบุรี เป็นจังหวัดทางชายฝั่งทะเลภาคตะวันออกของประเทศไทย มีเนื้อที่ 6,388 ตารางกิโลเมตร สภาพภูมิประเทศประกอบไปด้วยป่าไม้ ภูเขา ที่ราบสูง ที่ราบลุ่มน้ำ และที่ราบชายฝั่งทะเล ในส่วนของพื้นที่ป่าไม้มีประมาณ 3 ใน 10 ของพื้นที่ทั้งจังหวัด มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดฉะเชิงเทรา และสระแก้ว ทางทิศเหนือ ทิศตะวันออกติดกับจังหวัดตราด และประเทศกัมพูชา ทิศใต้ติดกับอ่าวไทย และทิศตะวันตกติดกับจังหวัดระยองและชลบุรี อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานครประมาณ 245 กิโลเมตร ประชากรส่วนใหญ่ของจังหวัดจันทบุรีอาศัยอยู่ทางตอนใต้ของจังหวัด โดยอาชีพที่ประชากรในจังหวัดนิยมประกอบอาชีพมากที่สุด คือ เกษตรกรรมและประมง และศาสนาที่มีการนับถือมากที่สุดในจังหวัด คือ ศาสนาพุทธ ในภาคส่วนเกษตรกรรม เป็นภาคส่วนที่มีสัดส่วนของผลิตภัณฑ์มวลรวมสูงที่สุดในจังหวัดจันทบุรี โดยในปี พ.ศ. 2555 ภาคส่วนเกษตรกรรมมีผลิตภัณฑ์มวลรวมเท่ากับ 56,262 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 55.76 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมด เมื่อเปรียบเทียบกับย้อนหลังระหว่างปี พ.ศ. 2538-2555 จะพบว่าภาคส่วนทางด้านเกษตรกรรมในภาพรวมมีผลิตภัณฑ์มวลรวมสูงขึ้นต่อเนื่องทุกปี สำหรับภาคส่วนเกษตรกรรมที่มีความสำคัญของจังหวัดจันทบุรีส่วนใหญ่ เป็นการเพาะปลูก โดยพืชที่นิยมปลูกมากในจังหวัดจันทบุรีคือพืชไม้ผล พริกไทยและยางพารา ไม้ผลที่เกษตรกรในจังหวัดจันทบุรี นิยมปลูกมากคือมังคุด ทุเรียน สละและเงาะ เนื่องจากจันทบุรี มีสภาพภูมิประเทศ และภูมิอากาศเหมาะสม

สำหรับปลูกผลไม้เหล่านี้ ทำให้จังหวัดจันทบุรี มีผลไม้เหล่านี้เป็นจำนวนมากและมีคุณภาพดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งทุเรียน ซึ่งจังหวัดจันทบุรี เป็นจังหวัดที่มีการผลิตมากที่สุดในประเทศไทย ผลไม้ของจังหวัดจะออกสู่ตลาด ในช่วงระหว่างเดือนเมษายนถึงมิถุนายนของทุกปี โดยศูนย์ส่งเสริมการส่งออกภาคตะวันออก (จันทบุรี) เปิดเผยข้อมูลการจัดเก็บตัวเลขส่งออกทุเรียนในพื้นที่ผลิตหลักของ 3 จังหวัด ภาคตะวันออก ของศูนย์วิจัยพืชสวนจันทบุรี ที่ได้รับแจ้งจากผู้ส่งออกทุเรียนไปยังต่างประเทศพบว่า ระหว่างเดือนมีนาคม-สิงหาคม 2551 ภาคตะวันออกมีการส่งออกทุเรียนไปยังตลาดหลัก ทั้งจีน ฮองกง และไต้หวัน สูงถึง 8.87 หมื่นตัน ถือเป็นตัวเลขส่งออกที่สูงกว่าปีก่อน ที่มีประมาณ 6.4 หมื่นตัน และยังพบว่าผู้ประกอบการส่งออกทุเรียนของประเทศไทยส่วนใหญ่เป็นบริษัทส่งออกขนาดเล็ก และมีระยะเวลาในการประกอบกิจการไม่นานเพียง 1-2 ปี มีทุนในการจดทะเบียนบริษัทน้อย และไม่ได้ทำการผลิตทุเรียนเพื่อการส่งออกด้วยตนเอง ต้องไปปรับซื้อจากแหล่งผลิตเพื่อทำการส่งออก โดยจะทำการส่งออกในรูปแบบผลไม้สดเป็นส่วนใหญ่ พันธุ์ที่ทำการส่งออกมากที่สุดได้แก่พันธุ์หมอนทอง การขนส่ง ส่วนใหญ่จะขนส่งทางอากาศ ตลาดที่ส่งออกจะอยู่ในทวีปเอเชีย โดยเน้นตลาดฮองกง จีนและไต้หวัน

อำเภอมะขาม ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของจังหวัดจันทบุรี ระหว่างเส้นที่ 12.30-12.35 องศาเหนือและเส้นแวงที่ 102-102.15 องศาตะวันออก มีพื้นที่ทั้งหมด 574,322 ตารางกิโลเมตร ที่ว่าการอำเภอตั้งอยู่ที่ หมู่ 1 ตำบลมะขาม อำเภอมะขาม มีเส้นทางมาตรฐานตัดผ่านพื้นที่เป็นถนนลาดยาง ทางด้านทิศตะวันออกของอำเภอ ได้แก่ ถนนเฉลิมพระเกียรติ ร.9 (จันทบุรี-สระแก้ว) ระยะทางที่ผ่านประมาณ 30 กิโลเมตร โดยเริ่มต้นจากเขตอำเภอเมืองผ่านอำเภอมะขาม ไปสู่อำเภอโป่งน้ำร้อน อีกสายหนึ่งผ่านตำบลอ่างศิระเชื่อมต่อกับอำเภอขลุง ระยะทางประมาณ 35 กิโลเมตร ประชาชนร้อยละ 80 ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ภาคเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ สาขาการปศุสัตว์ มีผลไม้ ยางพารา พืชไร่ ข้าว เป็นต้น สาขาปศุสัตว์ มีการเลี้ยงสุกร เลี้ยงไก่ ที่เหลืออีกร้อยละ 20 ประกอบอาชีพในภาคเอกชน และในภาครัฐบาล รายได้หลักจึงมาจากการประกอบอาชีพการเกษตร

ตำบลอ่างศิระ แต่เดิมเป็นหมู่บ้าน ๆ หนึ่งของตำบลมะขาม พื้นที่ตั้งอยู่ในบริเวณที่ราบ มีภูเขาล้อมรอบจึงได้ชื่อว่า “บ้านอ่าง” ครั้นมีจำนวนราษฎรเพิ่มขึ้น จึงได้ขอแยกตัวออกมาเป็นตำบลเมื่อประมาณ ปี พ.ศ. 2524 โดยใช้ชื่อว่า “ตำบลอ่างศิระ” ตำบลอ่างศิระ มีศูนย์กลางบริหารงานอยู่ที่ เทศบาลตำบลอ่างศิระ ตั้งอยู่ที่หมู่ที่ 6 อยู่ห่างจาก ที่ว่าการอำเภอมะขาม ประมาณ 3 กิโลเมตร ทิศเหนือติด ตำบลปัดวิ ทิศใต้ติด ตำบลพลับพลา อำเภอเมืองจันทบุรี ทิศตะวันออกติด ตำบลตกรวม อำเภอขลุง ทิศตะวันตกติด ตำบลมะขาม ทิศตะวันตกติดตำบลตกรวม อำเภอขลุง ทิศตะวันตกติด ตำบลมะขาม มีพื้นที่ประมาณ 62 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 38,787.5 ไร่

พื้นที่ร้อยละ 80 เป็นเนินเขาเตี้ย ๆ และมีภูเขาสูงเป็นบางแห่ง ซึ่งเป็นแหล่งต้นน้ำลำธาร อาชีพ ประชากรส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพทาสวนผลไม้ (เงาะ, ทุเรียน, มังคุด, ลองกอง) สวนยางพารา และเลี้ยงสัตว์ (ไก่อพื้นเมือง) การเลี้ยงปลาน้ำจืด พื้นที่การเกษตรตำบลอ่างศิรี ส่วนใหญ่จะมีอาชีพ ปลูกไม้ผล ไม้ยืนต้น ซึ่งผลผลิตส่วนใหญ่ จะออกตามฤดูกาล มีประมาณร้อยละ 5 เท่านั้นที่ผลิต นอกฤดูกาล ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นทุเรียนหมอนทอง ภาวะเศรษฐกิจของตลาดผลไม้ในปัจจุบันมี มากขึ้นและราคาสูงขึ้น ประชากรส่วนใหญ่ ในตำบลอ่างศิรีจึงหันมาปลูกทุเรียนมาก ซึ่งจากที่กล่าว มาได้กล่าวถึงปัจจัยจูงใจที่ทำให้เกษตรกรชาวสวนทุเรียน ตำบลอ่างศิรี อำเภอมะขาม จันทบุรี มีการขยายการปลูกทุเรียน แต่อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันเนื่องจากทุเรียนเป็นผลไม้ที่ใช้การลงทุนสูง และระยะเวลาที่จะเก็บเกี่ยวผลผลิตได้นั้นค่อนข้างนาน แต่ทั้งนี้เกษตรกรที่ปลูกทุเรียนก็ยังมีปัญหา ในเรื่อง ต้นทุน แรงงานและภัยธรรมชาติ ที่เกิดขึ้นซึ่งปีที่ผ่านมาส่งผลให้เกษตรกรชาวสวนทุเรียน ประสบปัญหา ขาดแรงงานในการดูแลรักษาต้นทุเรียน ทุเรียนยืนต้นตายเป็นจำนวนมาก และเริ่มมี การปลูกทุเรียนน้อยลง

จากข้อมูลดังกล่าวผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูก ทุเรียน ของเกษตรกรในพื้นที่ ตำบลอ่างศิรี อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี เพื่อให้ทราบถึงปัจจัย ที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกร เพื่อเป็นแนวทางให้องค์กรภาครัฐ และภาคเอกชน ใช้สำหรับสร้างกลยุทธ์เพื่อให้เกษตรกรมีการปลูกทุเรียนเพิ่ม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เชิงคุณภาพ

1. เพื่อศึกษาปัญหา และแนวทางในการพัฒนาปรับเปลี่ยนแนวคิดของเกษตรกรที่มีผลต่อ การตัดสินใจปลูกทุเรียน ในพื้นที่ ตำบลอ่างศิรี อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี

เชิงปริมาณ

เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรในพื้นที่ ตำบลอ่างศิรี อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี โดยกำหนดวัตถุประสงค์ย่อย 2 ข้อ

1. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรในพื้นที่ ตำบลอ่างศิรี อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี

2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านสังคม ปัจจัยด้านเทคโนโลยี และปัจจัย ด้านกายภาพมีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรในพื้นที่ ตำบลอ่างศิรี อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี

สมมติฐานของการวิจัย

เชิงปริมาณ สมมติฐานของการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรที่แตกต่างกัน
2. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านสังคม ปัจจัยด้านเทคโนโลยี และปัจจัยด้านกายภาพ

ที่ต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรที่แตกต่างกัน

หัวข้อในการสัมภาษณ์

เชิงคุณภาพ ประเด็นสำคัญในการวิจัย

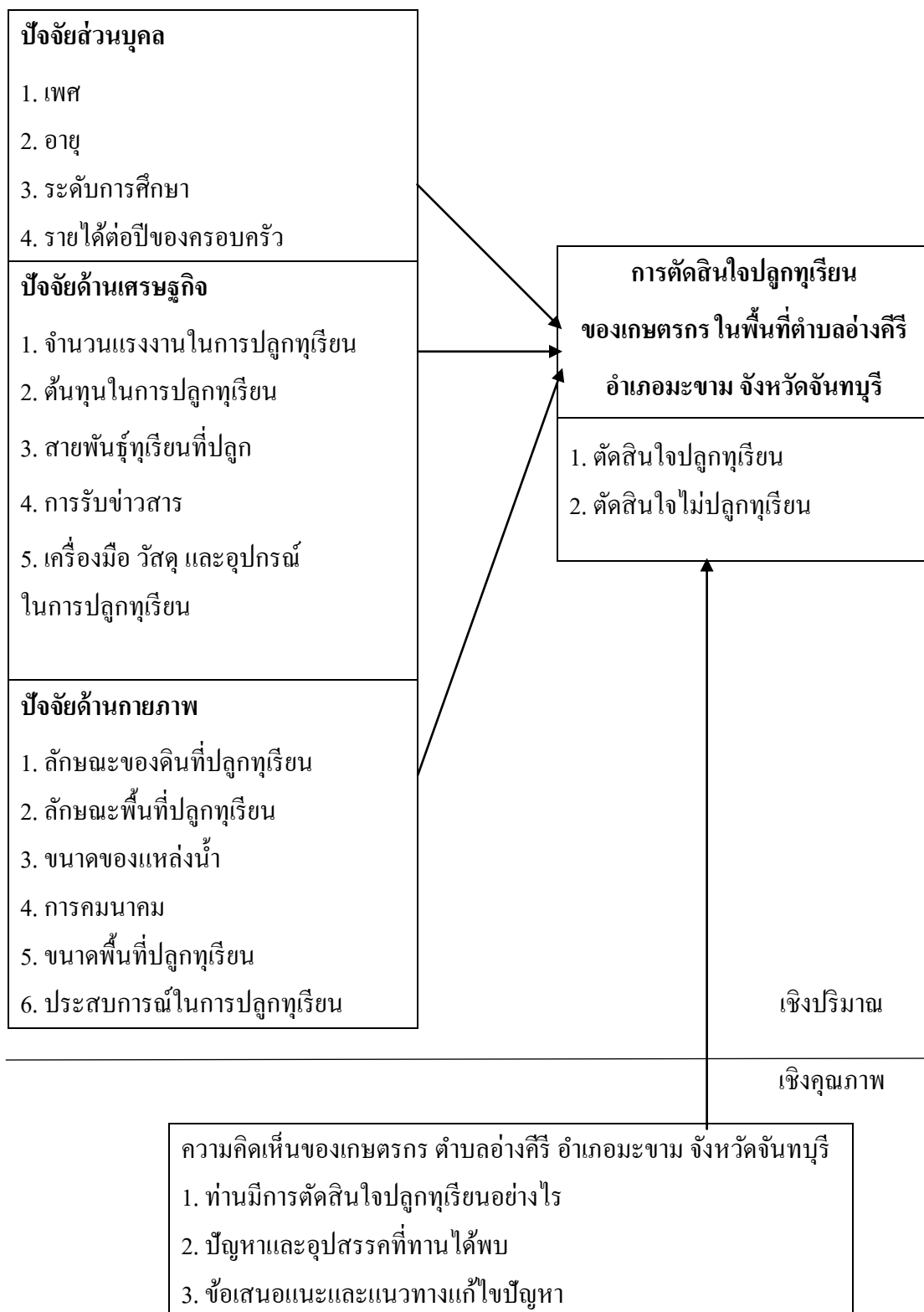
เพื่อศึกษาปัญหา และแนวทางในการพัฒนาปรับเปลี่ยนแนวคิดของเกษตรกรที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียน ในพื้นที่ ตำบลอ่างศิระ อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากงานวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้ จะสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการตัดสินใจปลูกทุเรียน และเป็นแนวทางในการพัฒนาปรับเปลี่ยนแนวคิดในการตัดสินใจในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม และทันกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป

กรอบแนวความคิดของการวิจัย

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรในพื้นที่ ตำบลอ่างศิระ อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยได้ใช้ทฤษฎีการตัดสินใจ มากำหนดตัวแปร และนำมาประยุกต์ใช้ในการสร้างกรอบแนวคิดที่ใช้ในการศึกษาที่มุ่งหวังที่จะรวบรวมข้อมูล จากเกษตรกรชาวสวนทุเรียนที่ขึ้นทะเบียนการปลูกทุเรียนใน ตำบลอ่างศิระ อำเภอมะขาม ของจังหวัดจันทบุรี โดยผู้วิจัยได้กำหนด กรอบแนวคิดในการวิจัยไว้ ดังนี้

ภาพที่ 1-1 กรอบแนวความคิด

ขอบเขตของการวิจัย

เนื้อหาในการวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกร ในพื้นที่ ตำบลอ่างศิระ อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี ประกอบด้วย

ขอบเขตด้านพื้นที่

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ เกษตรกรชาวสวนทุเรียนที่ขึ้นทะเบียน การปลูกทุเรียน ในตำบลอ่างศิระ อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี ที่มีปริมาณการปลูกทุเรียน จำนวน 823 ครัวเรือน (กรมส่งเสริมการเกษตร อำเภอมะขาม, 2559)

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย มุ่งศึกษาเฉพาะ พื้นที่ในตำบลอ่างศิระ อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี โดยแบ่งย่อยได้ดังนี้

เชิงคุณภาพ

ใช้คำถามสัมภาษณ์ เกษตรกรชาวสวนทุเรียนที่ขึ้นทะเบียนการปลูกทุเรียน ในตำบลอ่างศิระ อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี จำนวน 3 ข้อ

เชิงปริมาณ

แจกแบบสอบถามจำนวน 300 ชุด ในตำบลอ่างศิระ อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ใช้วิธีการสำรวจด้วยแบบสอบถาม ที่กำหนดขอบเขตของการศึกษาวิจัย และการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้การสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือ ในการเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล ใช้ในการอภิปรายผล โดยตัวแปรอิสระ ได้แก่

ปัจจัยส่วนบุคคล

1. เพศ 2. อายุ 3. ระดับการศึกษา 4. รายได้ต่อปีของครอบครัว

ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ

1. จำนวนแรงงานในการปลูกทุเรียน 2. ต้นทุนในการปลูกทุเรียน 3. การรับข่าวสาร 4. เครื่องมือ วัสดุและอุปกรณ์ในการปลูกทุเรียน

ปัจจัยด้านกายภาพ

1. ลักษณะของดินที่ปลูกทุเรียน 2. ลักษณะพื้นที่ปลูกทุเรียน 3. ขนาดของแหล่งน้ำ 4. การคมนาคม 5. ขนาดพื้นที่ปลูกทุเรียน 6. ประสิทธิภาพในการปลูกทุเรียน

ตัวแปรตาม ได้แก่ • การตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรในพื้นที่ ตำบลอ่างศิระ อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี 1. ตัดสินใจปลูกทุเรียนสายพันธุ์หมอนทอง 2. ตัดสินใจปลูกทุเรียนสายพันธุ์ชะนี 3. ตัดสินใจปลูกทุเรียนสายพันธุ์กระดุม 4. ตัดสินใจปลูกทุเรียนสายพันธุ์ก้านยาว

ขอบเขตด้านเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย รวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ เริ่มต้นขึ้นในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2560 ถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2560

นิยามศัพท์เฉพาะ

เกษตรกร หมายถึง เกษตรกรที่ปลูกทุเรียนในตำบลอ่างศิระ อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี การตัดสินใจ หมายถึง การเลือกทางเลือกที่มีอยู่หลายทางเพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงาน อาจมีปัจจัยที่เข้ามามีส่วนในการตัดสินใจ เช่น เหตุผลส่วนตัว อารมณ์ ความรัก ความชอบ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ที่ใหม่ และแปลกไปจากเดิม ในที่นี้หมายถึง การตัดสินใจปลูกและไม่ปลูกทุเรียนของเกษตรกร

ทุเรียน หมายถึง เป็นผลไม้ซึ่งได้ชื่อว่าเป็นราชาของผลไม้ผลทุเรียนมีขนาดใหญ่ และมีหนามแข็งปกคลุมทั่วเปลือก ผลมีรูปรีถึงกลม เปลือกมีสีเขียวถึงน้ำตาล เนื้อในมีสีเหลืองซีดถึงแดง แตกต่างกันไปตามสปีชีส์ ทุเรียนเป็นผลไม้ที่มีกลิ่นเฉพาะตัว ทุเรียนเป็นผลไม้ที่มีน้ำตาลสูง ทั้งยังอุดมไปด้วยวิตามินและไขมัน จึงไม่เหมาะสำหรับผู้ป่วยเป็นเบาหวาน พันธุ์ที่นิยมปลูกกันมากมี 4 พันธุ์ คือ หมอนทอง ชะนี ก้านยาว และกระดุม

ปลูกทุเรียน หมายถึง การนำต้นกล้าทุเรียนที่อยู่ในถุงเพาะชำมาลงในพื้นที่ปลูก ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกร หมายถึง สิ่งต่าง ๆ ที่มีผลต่อพฤติกรรมตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรตำบลอ่างศิระ อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี ประกอบด้วย

1. ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง หัวหน้าครอบครัวของเกษตรกรหรือคนใดคนหนึ่ง ในครอบครัว ของเกษตรกร ซึ่งเกษตรกรจะต้องพิจารณาถึงปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้ 1. เพศ 2. รายได้ต่อปีของครอบครัว 3. ขนาดพื้นที่ในการปลูกทุเรียน 4. ประสบการณ์ในการปลูกทุเรียน

2. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ หมายถึง สภาวะทางด้านต้นทุน จำนวนแรงงานในครอบครัว หรือจำนวนการจ้างแรงงานของครอบครัวเกษตรกร และสายพันธุ์ทุเรียน

ต้นทุนในการปลูกทุเรียน หมายถึง เงินทุนที่กู้ยืมหรือเงินทุนส่วนตัวเพื่อนำไปปลูกทุเรียน

แรงงาน หมายถึง แรงงานในครอบครัวหรือที่จ้างไม่ว่าจะเป็นคนไทยหรือต่างด้าว

บทที่ 2

แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรในตำบลอ่างศิระ อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้ารวบรวมแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ทำวิจัยไว้ ดังต่อไปนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการตัดสินใจ
2. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ
3. ความรู้เกี่ยวกับการปลูกทุเรียน
4. บริบทของตำบลอ่างศิระ อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการตัดสินใจ

สาเหตุการตัดสินใจซื้อ

ในการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภคจะต้องมีแรงจูงใจเป็นสิ่งกระตุ้นให้ผู้บริโภคตัดสินใจซื้อดังต่อไปนี้

1. แรงจูงใจที่เกิดจากตัวผลิตภัณฑ์

แรงจูงใจที่เกิดจากผลิตภัณฑ์เป็นแรงจูงใจที่ผู้บริโภคตัดสินใจซื้อ เพราะมีความชอบหรือความพอใจในตัวสินค้า เช่น ปัจจัยแรงจูงใจในด้านผลิตภัณฑ์ในการเลือกซื้อเครื่องทำน้ำอุ่นสามารถแบ่งออกเป็น 2 ด้านคือ

1.1 ด้านผลิตภัณฑ์ เหตุผลที่เลือก คือ ความชอบและเปรียบเทียบความชอบในด้านความสวยงาม ความคงทน ความประหยัดไฟเบอร์ 5 การปรับอุณหภูมิความร้อนได้ตามความต้องการ เป็นต้น

1.2 ด้านการตลาด จะต้องทำการส่งเสริมการขาย เพื่อจูงใจผู้บริโภคให้เลือกซื้อเครื่องทำน้ำอุ่น หากซื้อแล้วจะได้รับของแถมเป็นฝักบัว หรือผ้าเช็ดตัว เพื่อเป็นแรงจูงใจหรืออาจจะมีโปรโมชั่นในการลดราคาสินค้า โดยจะมีการโฆษณาถึงจะเห็นผลลัพธ์ทันทีที่ได้ใช้ทำให้สุขภาพผิวหนังดีขึ้น เป็นต้น

2. แรงจูงใจที่เกิดจากเหตุผล

แรงจูงใจที่เกิดจากเหตุผลเป็นแรงจูงใจที่ผู้ซื้อสินค้ามีความจำเป็น และมีเหตุผลในการตัดสินใจซื้อสินค้าในแต่ละครั้ง เช่น ปัจจัยหลักที่เป็นแรงจูงใจด้านเหตุผลในการซื้อผ้าปูที่นอนสามารถแบ่งออก เป็น 2 ด้าน คือ

2.1 ด้านผลิตภัณฑ์ผู้บริโภคส่วนใหญ่จะเน้นคุณภาพ นุ่มนวล น่าสัมผัส สี ลวดลาย ความคงทนของผลิตภัณฑ์ และการเก็บรักษาต่อการดูแล

2.2 ด้านการตลาด คือ การส่งเสริมการขายที่เป็นลักษณะของการซื้อ 2 แกรม 1 และความสะดวกสบายในการซื้อ มีความน่าเชื่อถือในตราสินค้า ไม่ว่าจะเป็นแบรนด์ โตโต้ ซาดิน หรือแบรนด์อื่น ๆ โดยในส่วนของบรรจุภัณฑ์และความรู้ของพนักงานขายนั้น ค่อนข้างได้รับการอบรมมาอย่างดี ทำให้สามารถสอบถามความต้องการจากพนักงานได้

3. แรงจูงใจที่เกิดจากอารมณ์

แรงจูงใจที่เกิดจากอารมณ์เป็นแรงจูงใจของผู้ซื้อสินค้า เพราะความชอบ ความสวยงามตามแฟชั่น โดยไม่มีเหตุผลในการตัดสินใจซื้อสินค้าในแต่ละครั้ง เช่น เสื้อผ้า เครื่องประดับ ทรงผม เป็นต้น สามารถแบ่งออกเป็น 2 ด้าน คือ

3.1 ด้านผลิตภัณฑ์ ผู้บริโภคส่วนใหญ่จะเน้นด้านแบบนิยมนแฟชั่นที่ทันสมัย หรือที่อยู่ในกลุ่มดารา วัยรุ่น หรือเน็ตไอดอลนิยมเลือกใช้หรือโฆษณากัน เป็นต้น

3.2 มีการส่งเสริมการขาย โดยมีการจัดแสดงสินค้า หรือชมหุ่น มีผลกระตุ้นการตัดสินใจซื้อเป็นอย่างมาก

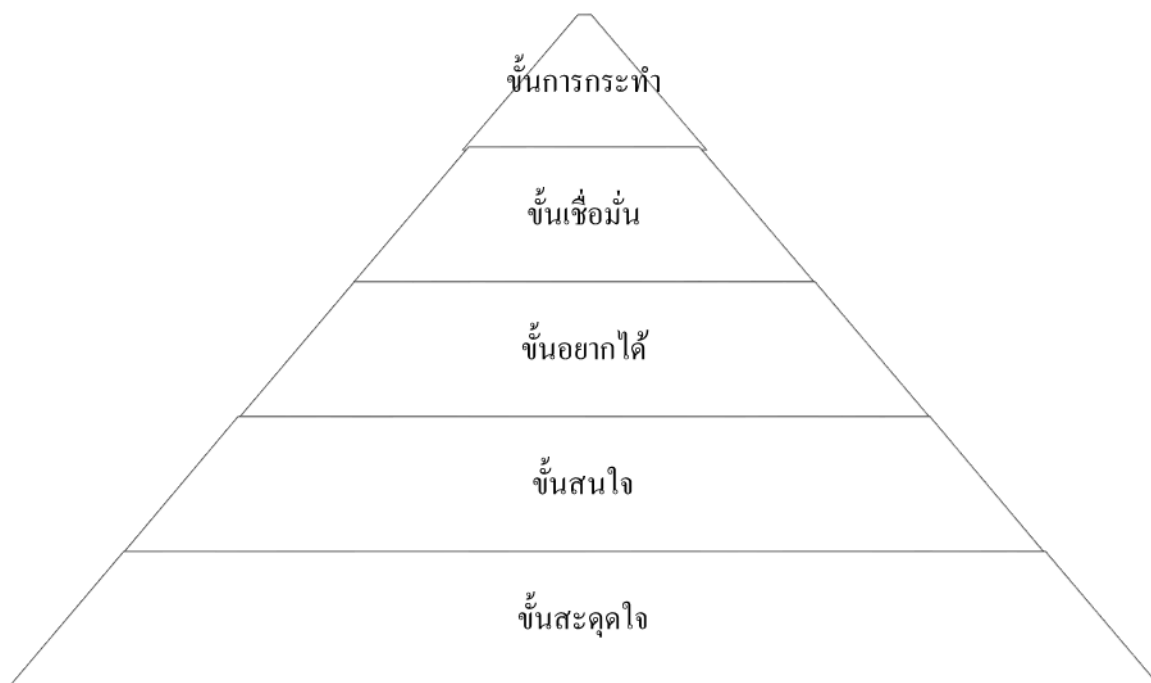
4. แรงจูงใจที่เกิดจากการอุปถัมภ์ร้าน

แรงจูงใจที่เกิดจากการอุปถัมภ์เป็นแรงจูงใจในการขึ้นชอปร้านค้า การตกแต่งสวยงาม บรรยากาศดี มีความเป็นกันเอง หรือบริการเป็นพิเศษอาจ เป็นเพราะความมีอัธยาศัยดี มีไมตรี มีน้ำใจของผู้ขาย หรือร้านสะดวกซื้อ สามารถแบ่งออกเป็น 2 ด้าน คือ

4.1 ตามผลิตภัณฑ์ส่วนใหญ่จะเป็นสินค้าที่จำเป็นต่อชีวิตประจำวันของลูกค้าไม่ว่าจะเป็นของกินของใช้ร้านเสริมสวยร้านตัดเสื้อผ้า สปา หรือ ร้านล้างรถ เป็นต้น

4.2 การตลาดมีการอำนวยความสะดวกและการบริการประทับใจต่อลูกค้า เช่น การบริการส่งถึงบ้าน มีการแถมสินค้าหรือการลดราคา และหากมาใช้บริการ 10 ครั้ง จะฟรี 1 ครั้ง เป็นต้น

ลำดับขั้นตอนการตัดสินใจของลูกค้า ลำดับขั้นตอนการตัดสินใจเป็นทฤษฎีที่เน้นด้านผู้ขายว่าต้องปฏิบัติการต่าง ๆ ตามลำดับขั้นตอนให้ถูกต้องตามกาลเทศะ เพื่อผลสำเร็จในการเสนอขาย ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ภาพที่ 6-2 ลำดับขั้นตอนการตัดสินใจซื้อของลูกค้า

ขั้นสะดวกใจ

ขั้นแรกพนักงานขายจะหาโอกาสที่จะทำให้ผู้คิดว่าที่จะเป็นลูกค้า พร้อมทั้งจะฟังการเสนอขาย เช่น ขอนัดพบล่วงหน้า การบอกเหตุผลในการมาซื้อ ขอรักที่รบกวนเวลา การที่จะทำให้เขาเกิดความเอาใจใส่ในการฟังการเสนอขายเป็นผลมาจากบุคลิก ท่าทาง การแต่งตัว การยิ้ม การพูดจาสุภาพ นุ่มนวล ของพนักงานขายจะต้องแน่ใจว่าสามารถทำได้สำเร็จ ซึ่งเท่ากับเป็นการเริ่มต้นขายอย่างมีประสิทธิภาพ และทำให้ผ่านไปสู่อันดับอื่น ๆ โดยง่ายต่อไป

ขั้นสนใจ

ไม่เห็นว่าคุณลูกค้าพร้อมที่จะรับฟังการเสนอขายพนักงานจะต้องร่วมสร้างความสนใจ มีวิธีการให้ลูกค้าเกิดความสนใจ กล่าวคือ รายละเอียดของผลิตภัณฑ์ โดยอาจจะเสนอตัวอย่างสินค้า แคตตาล็อก รูปถ่ายหรืออื่น ๆ มาเร่งเร้าความสนใจให้เกิดการตัดสินใจเร็วขึ้น ถือเป็นหน้าที่ของพนักงานขายจะต้องพยายามหาความต้องการของลูกค้า โดยตั้งคำถามหรือทดสอบความสนใจของลูกค้า เพื่อให้ทราบถึงความรู้สึกทัศนคติ หรือท่าทางบางครั้งลูกค้าอาจจะบอกมาเองก็ได้

ขึ้นอยู่กับ

เป็นขั้นตอนที่พนักงานขายจะพยายาม จูงใจให้ลูกค้าเกิดความรู้สึกอยากเป็นเจ้าของผลิตภัณฑ์ที่ขายอยู่ ขั้นตอนนี้เป็นระยะหัวเลี้ยวหัวต่อของการขาย เพราะลูกค้ามักจะตั้งข้อตำหนิ ดิเตียน สงสัย หรือข้อโต้แย้งต่าง ๆ ซึ่งอาจเป็นอุปสรรคต่อการขาย พนักงานขายจะต้องเตรียมรับสถานการณ์ และพยายามควบคุมสติปรับให้เข้ากับลักษณะของลูกค้าแต่ละราย และให้แก้ข้อสงสัยต่าง ๆ ให้ได้ ลูกค้าจะทำความเข้าใจหรือยอมรับความพอใจในคำตอบ บางครั้งเป็นการประหยัดเวลามาก ถ้าพนักงานขายจะกล่าวถึงคำถามที่เขามักจะได้รับเสียเอง โดยอาศัยประสบการณ์ที่ผ่านมาจะดำเนินการต่อไป ทั้งนี้ เพื่อเป็นการกระตุ้นความสนใจของลูกค้า การตกลงใจที่จะซื้อสินค้า อย่างไรก็ตาม หากตกลงซื้อไม่ได้พนักงานขายก็ต้องปิดการขายอย่างสุภาพ หากเห็นว่าลูกค้าไม่มีความต้องการอย่างชัดเจน แต่หากการเสนอขายได้กระทำอย่างถูกต้องแล้ว ย่อมทำให้ผู้ซื้อตกลงใจจะซื้อ และพนักงานขายจะทำการปิดการขายเมื่อเห็นว่าลูกค้ามีความอยากซื้ออย่างแรงกล้า โดยทั่วไปไม่นิยมให้ถามตรงตรงหรือถามว่า จะซื้อหรือไม่ซื้อ แต่จะใช้คำถามหลีกเลี่ยงว่าจะส่งสินค้าเมื่อไหร่ จำนวนเท่าไหร่ เป็นต้น

ขั้นเชื่อมั่น

เป็นขั้นที่ลูกค้าเกิดความมั่นใจในตัวสินค้า โดยพิสูจน์ให้เห็นได้ว่าสินค้านั้นมีประโยชน์จากการซื้อจริง ๆ สามารถตอบข้อโต้แย้งต่าง ๆ ของลูกค้าได้ทั้งหมด ทำให้ลูกค้ามีความมั่นใจที่จะซื้อ เพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้า

ขั้นการกระทำหรือตัดสินใจซื้อ

เป็นขั้นตอนที่ลูกค้าตกลงใจซื้อสินค้าที่เสนอขาย แต่ผู้ซื้ออาจไม่สั่งซื้อทันที การปิดการขาย จึงไม่ควรที่จะตั้งคำถามให้ลูกค้าตอบว่าซื้อหรือไม่ซื้อ แต่เรื่องตอบว่าจะให้จัดส่งว่าใดเป็นเงินสดหรือบัตรเครดิต เป็นต้น (สมคิด มิมมา, 2558)

โดยปกติแล้ว ในการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ผู้บริโภคจะไม่ได้ประเมินทางเลือก โดยการใช้กระบวนการที่ซับซ้อนทุกครั้ง แต่ในบางครั้งก็จะใช้ทางลัด เพื่อทำการตัดสินใจให้รวดเร็วขึ้น ทางลัดที่ผู้บริโภคใช้มีกันหลายแบบ คือ

1. สัญชาตญาณเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ หมายถึง คุณลักษณะบางอย่างของผลิตภัณฑ์ที่ผู้บริโภคใช้ในการสรุปเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ เช่น การใช้ราคาของผลิตภัณฑ์ เป็นสัญชาตญาณบ่งบอกถึงคุณภาพของผลิตภัณฑ์ หากผลิตภัณฑ์มีราคาสูง ผู้บริโภคจะสรุปว่า ผลิตภัณฑ์นั้นมีคุณภาพดี นอกจากราคาแล้วคุณลักษณะต่าง ๆ ของผลิตภัณฑ์ที่ผู้บริโภคใช้เป็นสัญชาตญาณบ่งบอกถึงคุณภาพของผลิตภัณฑ์ ได้แก่ ประเทศผู้ผลิต ระยะเวลาการรับประกัน บรรจุภัณฑ์ ตรายี่ห้อ เป็นต้น

2. ความเชื่อเกี่ยวกับตลาด หมายถึง การที่ผู้บริโภคมีความเชื่อบางอย่างเกี่ยวกับตรายี่ห้อ ผลิตภัณฑ์ หรือร้านค้า และใช้ความเชื่อนี้เป็นทางลัดในการตัดสินใจของตนเอง อย่างเช่น ความเชื่อว่าผลิตภัณฑ์ที่ขายดีที่สุดคือผลิตภัณฑ์ที่ดีที่สุด หรือซื้อเหมาโหลถูกกว่าซื้อทีละชิ้น เป็นต้น

ตารางที่ 2-1 ตัวอย่างความเชื่อเกี่ยวกับตลาด

ประเด็น	ตัวอย่างความเชื่อ
ตรายี่ห้อ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ยี่ห้อที่ขายดีที่สุดคือยี่ห้อที่ดีที่สุด. 2. ถ้าไม่แน่ใจก็ต้องเลือกตรายี่ห้อที่มีชื่อเสียงไว้ก่อน
ร้านค้า	<ol style="list-style-type: none"> 1. สินค้าในร้านที่มีขนาดใหญ่จะมีราคาถูกกว่าร้านที่มีขนาดเล็ก 2. พนักงานขายของที่ขายสินค้าเฉพาะอย่างจะมีความรู้ดีกว่าพนักงานขายของที่ขายสินค้าทั่วไป 3. ร้านประเภทดีสเคานต์สโตร์ ขายของถูกกว่าร้านทั่วไป
การโฆษณาและการส่งเสริมการขาย	<ol style="list-style-type: none"> 1. การขายสินค้าที่มีการโฆษณามากคือการที่ผู้บริโภคต้องจ่ายเงินเพิ่มขึ้นสำหรับการโฆษณา 2. สินค้าที่มีคุณภาพต่ำมักมีการโฆษณาชักชวนใจเป็นอย่างมาก
ผลิตภัณฑ์/ บรรจภัณฑ์	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผลิตภัณฑ์ที่ขายแบบเป็น โหลจะมีราคาถูกกว่าผลิตภัณฑ์ที่ขายแยกเป็นชิ้น 2. ผลิตภัณฑ์ที่เพิ่งวางตลาดจะมีราคาสูง แต่จะมีราคาลดลงเมื่อเวลาผ่านไป 3. ผลิตภัณฑ์ที่ทำมาจากสารสังเคราะห์จะมีคุณภาพต่ำกว่าผลิตภัณฑ์ที่ทำมาจากวัสดุตามธรรมชาติ
ราคา	<ol style="list-style-type: none"> 1. สินค้าที่มีราคาสูงมักเป็นสินค้าที่มีคุณภาพ 2. การลดราคามักเป็นการกำจัดสินค้าที่ขายไม่ดี

Sprokes & Kendall (1986, อ้างถึงใน ชูชัย สมितिไกร, 2558) ได้เสนอรูปแบบจำลอง การตัดสินใจของผู้บริโภค (Model of consumer decision-making atyles) ประกอบด้วยรูปแบบ การตัดสินใจจำนวน 8 รูปแบบดังต่อไปนี้

1. แบบเน้นคุณภาพ (Quality consciousness) หมายถึง การตัดสินใจของผู้บริโภคที่ คำนึงถึงคุณภาพของสินค้าเป็นหลักต้องการซื้อสินค้าที่มีคุณภาพสูง นอกจากผู้บริโภคแบบนี้ ยังนิยมความสมบูรณ์แบบโดยจะตัดสินใจเลือกซื้อสินค้าอย่างละเอียดถี่ถ้วนมากกว่าผู้บริโภค กลุ่มอื่น ๆ และจะมีการเปรียบเทียบสินค้าต่าง ๆ ก่อนตัดสินใจซื้อ
2. แบบเน้นตราสินค้าที่มีชื่อเสียง (Brand consciousness) หมายถึง การตัดสินใจ ของผู้บริโภคที่ให้ความสำคัญกับตราสินค้า โดยผู้บริโภคจะเลือกตัดสินใจจากความมีชื่อเสียง ของตราสินค้าและมักนิยมเลือกซื้อสินค้าที่มีราคาแพง หรือมีชื่อเสียงเนื่อง จากความเชื่อว่าราคา ของสินค้า เป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงคุณภาพของสินค้านั้น ๆ คือยิ่งราคาสูงแสดงว่าสินค้านั้น ยังมีคุณภาพ นอกจากนี้ ผู้บริโภคในกลุ่มนี้ยังนิยมเลือกซื้อสินค้ายี่ห้อที่ติดอันดับขายดีและมีการโฆษณา มาก อีกด้วย
3. แบบตามแฟชั่น (Fashion consciousness) หมายถึง การตัดสินใจซื้อของผู้บริโภค ที่ให้ความสำคัญกับกระแสแฟชั่น หรือค่านิยมโดยผู้บริโภคจะแสวงหาสิ่งใหม่ ๆ และคอยติดตาม การเปลี่ยนแปลงของแฟชั่นอยู่เสมอ เพื่อให้ตนเองมีความทันสมัยตลอดเวลา
4. แบบเน้นความสุข/ ความเพลิดเพลิน (Hedonistic/ Recreation consciousness) หมายถึง การตัดสินใจของผู้บริโภคที่มุ่งเน้นการซื้อสินค้า เพื่อความเพลิดเพลิน เนื่องจากรู้สึกว่ามี ความสุข เมื่อได้จับจ่ายใช้สอยและกิจกรรมดังกล่าว เป็นกิจกรรมที่ทำให้ตนเองมีความสุข และสนุกสนาน โดยผู้บริโภคในกลุ่มนี้จะมีมีความสุขในการเดินดูและเลือกซื้อสินค้าต่าง ๆ ด้วยตนเองเป็นอย่างมาก
5. แบบตามใจตนเอง (Impulse consciousness) หมายถึง การตัดสินใจของผู้บริโภคที่มัก กระทำอย่างรวดเร็วตามใจตนเอง โดยปราศจากการคิดไตร่ตรองอย่างละเอียดถี่ถ้วน เนื่องจากไม่ได้ วางแผนการซื้อสินค้าของตนเองมาก่อน ซึ่งในการตัดสินใจเลือกซื้อสินค้าในแต่ละครั้ง ผู้บริโภค กลุ่มนี้จะไม่สนใจว่าตนเองจะใช้เงินมากน้อยขนาดไหน ด้วยเหตุนี้ จึงอาจกลับมารู้สึกเสียดาย กับการตัดสินใจของตนเองในภายหลัง
6. แบบเน้นราคา (Price consciousness) หมายถึง การตัดสินใจของผู้บริโภคที่ให้ ให้ความสำคัญกับการคำนึงราคาของสินค้าเป็นอย่างมาก และมักจะซื้อสินค้าที่มีราคาถูก หรือเป็น สินค้าที่มีการลดราคา โดยผู้บริโภคกลุ่มนี้จะมีเป้าหมายจะซื้อสินค้าที่มีความคุ้มค่ากับเงินที่จ่ายไป ให้ได้มากที่สุด

7. แบบสับสน (Confusion Consciousness) หมายถึง ผู้บริโภคเกิดการสับสนจากตราสินค้าหรือร้านค้าที่มีให้เลือกมากมาย ผู้บริโภคกลุ่มนี้มักจะไม่ค่อยมีความมั่นใจในตัวเอง และการตัดสินใจซื้อสินค้าได้ยาก ซึ่งมีสาเหตุมาจากที่ผู้บริโภคได้รับข้อมูลเกี่ยวกับสินค้าหรือร้านค้าต่าง ๆ เข้ามามากเกินไป

8. แบบซื้อตามความเคยชินหรือภักดีต่อตราสินค้า (Habit/ brand loyalty) หมายถึง การตัดสินใจของผู้บริโภคมักจะซื้อสินค้ายี่ห้อเดิมทุกครั้ง จนเป็นนิสัย หรือเจาะจงซื้อเฉพาะตราสินค้าที่ตนเองชื่นชอบเท่านั้น

ชูชัย สมิทธิกุล (2558) การตัดสินใจเกี่ยวกับครอบครัว

ตัดสินใจที่เกิดขึ้นในครอบครัว มักมีการแตกต่างในการตัดสินใจที่กระทำ โดยผู้บริโภครายบุคคล ทั้งนี้ เพราะการบริโภคสินค้าหรือการบริการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในครอบครัว มักจะเป็นการบริโภคร่วมกัน หรือมีผลกระทบต่อสมาชิกในครอบครัว ดังนั้น สมาชิกในครอบครัวแต่ละคนจะมีบทบาทในการตัดสินใจอยู่เสมอ โดยการซื้อสินค้าหรือบริการแต่ละครั้งสมาชิกในครอบครัวจะสวมบทบาทได้บทบาท 1 ใน 5 บทบาทดังต่อไปนี้ คือ

1. ผู้ริเริ่ม คือ ผู้เสนอความคิดเกี่ยวกับความต้องการสินค้าหรือการบริการอย่างใดอย่างหนึ่ง

2. ผู้มีอิทธิพล คือ ผู้ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าหรือการบริการต่าง ๆ

3. ผู้ตัดสินใจ คือ ผู้ที่ตัดสินใจว่าจะซื้อหรือไม่ซื้อซื้ออะไร ซื้ออย่างไร ซื้อที่ไหน

4. ผู้ซื้อ คือ ผู้ดำเนินการซื้อสินค้าหรือการบริการ

5. ผู้ใช้ คือ ผู้ใช้สินค้าหรือการบริการโดยตรง

ประเภทของการตัดสินใจซื้อที่เกิดขึ้นในครอบครัว

การตัดสินใจซื้อสินค้าและการบริการต่างๆของครอบครัวสามารถเกิดขึ้นได้

หลายลักษณะดังต่อไปนี้

1. การตัดสินใจที่สามมีอิทธิพลเป็นหลัก มักเกิดขึ้นในกรณีที่เป็นารตัดสินใจเพื่อเลือกซื้อสินค้าที่เป็นเครื่องมือสำหรับทำงานในบ้าน เช่น เครื่องตัดหญ้าสวนเครื่องจักรต่าง ๆ เป็นต้น

2. การตัดสินใจที่พ่ามีอิทธิพลเป็นหลัก มักเป็นการตัดสินใจเกี่ยวกับการซื้อสินค้าของลูกซื้อสินค้าที่ใช้ร่วมกันภายในครอบครัว เช่น เสื้อผ้าและของใช้ของลูกเครื่องมืออุปกรณ์ทำครัวการบริโภคอุปโภคในชีวิตประจำวัน เช่น สนุก ยาสีฟัน ผงซักฟอก เป็นต้น

3. การตัดสินใจด้วยตนเอง เป็นการตัดสินใจโดยอิสระ ไม่พึ่งพาความคิดเห็นผู้อื่น โดยส่วนใหญ่มักเป็นการตัดสินใจเลือกซื้อสินค้าที่ใช้ในยามว่างของแต่ละคน เช่น อุปกรณ์กีฬา กล้องถ่ายรูป ของเล่น โทรศัพท์มือถือ

4. การตัดสินใจร่วมกัน มักเป็นการตัดสินใจเลือกซื้อสินค้าและการบริการที่คนในครอบครัวต้องใช้ร่วมกัน เช่น สถานที่พักผ่อนในวันหยุด โทรศัพท์ เครื่องซักผ้าและตู้เย็น เป็นต้น

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

ทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นของมาสโลว์ (Maslow's Hierarchy of Need) มาสโลว์ เป็นผู้พัฒนาแนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจในเรื่อง ความต้องการตามลำดับขั้น (Pyramid of Requirements หรือ Hierarchy of Needs) ขึ้นในปี ค.ศ. 1943 โดยมีสมมติฐานเบื้องต้น ดังนี้ (Maslow, 1954, pp.253-258)

1. มนุษย์มีความต้องการเป็นลำดับขั้น เมื่อความต้องการในระดับใดได้รับการตอบสนองแล้ว ก็จะทำให้ความสำคัญกับความต้องการในลำดับนั้นน้อยลง แต่จะพยายามเพื่อให้ได้ความต้องการในระดับที่สูงขึ้นไป
2. ความต้องการของมนุษย์เป็นเรื่องที่มีความซับซ้อน และความต้องการเป็นสิ่งที่มีความผลต่อพฤติกรรมของมนุษย์ในเวลาใดเวลาหนึ่ง
3. ความต้องการระดับต่ำต้องได้รับการตอบสนองก่อน จึงจะทำให้แสดงพฤติกรรมที่จะผลักดันให้เกิดความต้องการในระดับที่สูงขึ้น
4. มีหลายวิธีการที่จะทำให้มนุษย์เกิดความพึงพอใจต่อความต้องการในระดับสูงมากกว่าความต้องการในระดับต่ำ

มาสโลว์ได้แบ่งความต้องการของมนุษย์ตั้งแต่ระดับต่ำสุดถึงระดับสูงสุด เป็น 5 ชั้น ดังนี้

1. ความต้องการทางร่างกาย (Physiological needs) เป็นความต้องการทางร่างกายขั้นพื้นฐานของมนุษย์และเป็นสิ่งที่จำเป็นที่สุดสำหรับการดำรงชีวิต ความต้องการเหล่านี้ ได้แก่ อากาศ เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค ที่อยู่อาศัย ความต้องการทางเพศ เป็นต้น มนุษย์จะมีความต้องการในลำดับถัดไป เมื่อความต้องการระดับกายภาพได้รับการตอบสนองแล้ว ดังนั้น ในขั้นแรกองค์กรจะต้องตอบสนองความต้องการของพนักงานโดยการจ่ายค่าจ้างและผลตอบแทนเพื่อให้พนักงานสามารถนำเงินไปใช้จ่ายเพื่อแสวงหาสิ่งจำเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิตของแต่ละคน

2. ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย (Safety or security needs) เมื่อความต้องการด้านร่างกายได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการความมั่นคงปลอดภัยก็จะเข้ามามีบทบาทในพฤติกรรมของมนุษย์ ความปลอดภัยดังกล่าวมี 2 รูปแบบ คือ ความต้องการความปลอดภัยทางด้านร่างกาย และความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจ ซึ่งความต้องการความปลอดภัยทางด้านร่างกาย ได้แก่ การมีความปลอดภัยในชีวิต การมีสุขภาพดี เป็นต้น ส่วนความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ได้แก่ การมีอาชีพการงานมั่นคง การทำงานที่มีหลักประกันอย่างเพียงพอจะมีผลต่อการตัดสินใจในการทำงานต่อไปอันจะเป็นข้อมูลในการตัดสินใจลาออกจากงานหรือการพิจารณาเลือกงานใหม่ แต่ตราบใดที่ความต้องการด้านร่างกายยังไม่ได้รับ การตอบสนอง ความต้องการที่จะได้รับความมั่นคงปลอดภัยก็ค่อนข้างน้อย

3. ความต้องการทางสังคม (Social needs) เมื่อมีความปลอดภัยในชีวิตและมั่นคงในการทำงานแล้ว คนเราจะต้องการความรัก มิตรภาพ ความใกล้ชิดผูกพัน ต้องการเพื่อน การมีโอกาสเข้าสมาคมสังสรรค์กับผู้อื่น ได้รับการยอมรับเป็นสมาชิกในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งหรือหลายกลุ่ม

4. ความต้องการเกียรติยศชื่อเสียง (Esteem needs) เมื่อความต้องการทางสังคมได้รับการตอบสนองแล้ว คนเราจะต้องการสร้างสถานภาพของตัวเองให้สูงเด่น มีความภูมิใจและสร้าง การนับถือตนเอง ชื่นชมในความสำเร็จของงานที่ทำ ความรู้สึกมั่นใจในตัวเองแลเกียรติยศ ความต้องการเหล่านี้ ได้แก่ ยศ ตำแหน่ง ระดับเงินเดือนที่สูง งานที่ท้าทาย ได้รับการยกย่องจากผู้อื่น มีส่วนร่วมในการตัดสินใจในงาน โอกาสแห่งความก้าวหน้าในงานอาชีพ เป็นต้น

5. ความต้องการเติมความสมบูรณ์ให้ชีวิต (Self-actualization needs) เป็นความต้องการระดับสูงสุด คือต้องการจะเติมเต็มศักยภาพของตนเอง ต้องการความสำเร็จในสิ่งที่ปรารถนาสูงสุดของตัวเอง ความเจริญก้าวหน้า การพัฒนาทักษะความสามารถให้ถึงขีดสุดยอด มีความเป็นอิสระในการตัดสินใจและการคิดสร้างสรรค์สิ่งต่างๆ การก้าวสู่ตำแหน่งที่สูงขึ้นในอาชีพและการทำงาน เป็นต้น

มาสโลว์แบ่งความต้องการเหล่านี้ออกเป็นสองกลุ่ม คือ ความต้องการที่เกิดจากความขาดแคลน (Deficiency needs) เป็น ความต้องการระดับต่ำ (Lower-order) ได้แก่ ความต้องการทางกายและความต้องการความปลอดภัย อีกกลุ่มหนึ่งเป็น ความต้องการก้าวหน้า และพัฒนาตนเอง (Growth needs) ได้แก่ความต้องการทางสังคม เกียรติยศชื่อเสียง และความต้องการเติมความสมบูรณ์ให้ชีวิต จัดเป็นความต้องการระดับสูง (Higher-order needs) และอธิบายว่า ความต้องการระดับต่ำจะได้รับการสนองตอบจากปัจจัยภายนอกตัวบุคคล ส่วนความต้องการระดับสูง จะได้รับการสนองตอบ จากปัจจัยภายในตัวบุคคลเอง

Michael Beer (1965 อ้างถึงใน สมหมาย เปียถนอม, 2551 หน้า 7) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า เป็นทัศนคติของคนที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

- 1) V มาจากคำว่า Valance หมายถึง ความพึงพอใจ
- 2) I มาจากคำว่า Instrumentality หมายถึง สื่อ เครื่องมือ วิธีทางนำไปสู่ความพึงพอใจ
- 3) E มาจากคำว่า Expectancy หมายถึง ความคาดหวังภายในตัวบุคคลนั้น ๆ ซึ่งบุคคลมีความต้องการและมีความคาดหวังในหลายสิ่งหลายอย่าง ดังนั้น จึงต้องกระทำด้วยวิธีใดวิธีหนึ่งเพื่อตอบสนองความต้องการหรือสิ่งที่คาดหวังเอาไว้ ซึ่งเมื่อได้รับการตอบสนองแล้วตามที่ตั้งความหวัง หรือคาดหวังเอาไว้ บุคคลนั้นก็จะได้ความพึงพอใจ และในขณะเดียวกันก็จะคาดหวังในสิ่งที่สูงขึ้นไปเรื่อย ๆ ซึ่งอาจจะแสดงในรูปสมการได้ ดังนี้

$$\text{แรงจูงใจ} = \text{ผลของความพึงพอใจ} + \text{ความพึงพอใจ}$$

ซึ่งหมายถึง แรงจูงใจของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ต่อการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น ต่อการประเมินผลงานขององค์กรที่เกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ของตน หรือแรงจูงใจที่บุคคลจะเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรใดจะเป็นผลที่เกิดจากทัศนคติต่อองค์กร หรือการทางานขององค์กรนั้นรวมกัน ความคาดหวังที่เขาคาดหวังไว้ ถ้ามีทัศนคติที่ดีต่อองค์กรต่อผลงานขององค์กร และได้รับการตอบสนองทั้งรูปธรรม และนามธรรมเป็นไปตามที่คาดหวังไว้ แรงจูงใจที่จะมีความรู้สึกพึงพอใจก็จะสูง แต่ในทางกลับกัน ถ้ามีทัศนคติในเชิงลบต่องานและการตอบสนองไม่เป็นไปตามที่คาดหวังไว้แรงจูงใจที่จะมีความรู้สึกพอใจก็จะต่ำไปด้วย

มิลเล็ต จอห์น ดี (Millet, John D., 1954, pp.397-400) ได้กล่าวเกี่ยวกับความพึงพอใจในการบริการ (Satisfactory Service) โดยวัดจาก

1. การให้บริการอย่างเท่าเทียม (Equitable service) คือ การบริการที่มีความยุติธรรมเสมอภาค และเสมอหน้า ไม่ว่าจะเป็นคนใด
2. การให้บริการรวดเร็ว ทันต่อเวลา (Timely service) คือ การให้บริการตามลักษณะความจำเป็นรีบด่วน
3. การให้บริการอย่างเพียงพอ (Ample service) คือความต้องการเพียงพอในด้านสถานที่ บุคลากร วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ
4. การให้บริการอย่างต่อเนื่อง (Continuous service) จนกว่าจะบรรลุผล
5. การให้บริการที่มีความก้าวหน้า (Progressive service) คือ การพัฒนางานบริการทางด้านปริมาณ และคุณภาพให้มีความเจริญก้าวหน้าไปเรื่อย ๆ

Fitzgerald, Michael R. & Durant, Robert F. (1980, pp.586) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับความพึงพอใจของประชาชน ที่มีต่อการบริการสาธารณะ (Public Service Satisfaction) ว่าเป็น

การประเมินผลการปฏิบัติงานด้านการให้บริการของหน่วยปกครองท้องถิ่น โดยมีพื้นฐานเกิดจากการรับรู้ (Perceptions) ถึงการส่งมอบการบริการที่แท้จริง และการประเมินผลนี้ก็จะแตกต่างกันไป ความพึงพอใจ (Satisfaction) เป็นทัศนคติที่เป็นนามธรรม โดยการวัดความคิดเห็นของบุคคลเหล่านั้น และการแสดงความคิดเห็นนั้นจะต้องตรงกับความรู้สึกที่แท้จริง จึงสามารถวัดความพึงพอใจนั้นได้ พจนานุกรมฉบับบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2530 กล่าวไว้ว่า “พึง” เป็นคำช่วยกริยาอื่น หมายความว่า “ควร” เช่น พึงใจ หมายความว่า พพอใจ ชอบใจ และคำว่า “พอ” หมายความว่า เท่าที่ต้องการ เต็มความต้องการ ถูก ชอบ เมื่อนำคำสองคำมาผสมกัน “พึงพอใจ” จะหมายถึง ชอบใจ ถูกใจตามที่ต้องการ

มณีวรรณ ต้นไทย (2533, หน้า 66-69 อ้างถึงใน กษมา เทียมเพ็ชร, 2556) ได้ให้ความหมายความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการได้รับบริการในด้านต่าง ๆ ดังนี้ คือ

1. ด้านความสะดวกที่ได้รับ
2. ด้านตัวเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ
3. ด้านคุณภาพของบริการที่ได้รับ
4. ด้านระยะเวลาในการดำเนินการ
5. ด้านข้อมูลที่ได้รับจากการบริการ

สรุป

ความพึงพอใจในการให้บริการ คือ ความรู้สึกของลูกค้าหรือผู้รับบริการที่มีต่อการให้บริการที่ตรงกับความต้องการหรือเกินความต้องการของผู้รับบริการในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ด้านกระบวนการในการให้บริการ ด้านคุณภาพของบริการ เป็นต้น

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับทุเรียน

ลักษณะทุเรียน

ทุเรียน เป็นผลไม้ซึ่งได้ชื่อว่าเป็นราชาของผลไม้ ผลทุเรียนมีขนาดใหญ่และมีหนามแข็งปกคลุมทั่วเปลือก ผลมีรูปรีถึงกลม เปลือกมีสีเขียว เนื้อในมีสีเหลืองซีดถึงแดง แตกต่างกันไปตามสายพันธุ์ ทุเรียนเป็นผลไม้ที่มีกลิ่นเฉพาะตัว บางคนบอกว่าทุเรียนมีกลิ่นหอม ในขณะที่บางคนบอกว่ามีกลิ่นเหม็นรุนแรงจนถึงขั้นระคายเคือง ทำให้มีการห้ามนำทุเรียนเข้ามาในโรงแรม และการขนส่งสาธารณะในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ทุเรียนเป็นผลไม้ที่มีน้ำตาลสูง ทั้งยังอุดมไปด้วยกำมะถันและไขมัน จึงไม่เหมาะสำหรับผู้ป่วยเป็นเบาหวาน พันธุ์ที่นิยมปลูกกันมากมี 4 พันธุ์ คือ หมอนทอง ชะนี ก้านยาว และกระดุม ซึ่งมีลักษณะ ดังนี้ พันธุ์กระดุม ผลจะมีขนาดค่อนข้างเล็ก น้ำหนักประมาณ 1 กิโลกรัม ผลมีลักษณะค่อนข้างกลมด้านหัวและด้านท้ายผล

ค่อนข้างปาน ก้นผลบวมเล็กน้อย หนามเล็กสั้นและถี่ ขั้วค่อนข้างเล็กและสั้น ลักษณะของพุ่มเต็ม สมบูรณ์ ร่องพุ่มค่อนข้างลึก เนื้อละเอียดอ่อนนุ่มสีเหลืองอ่อน เนื้อค่อนข้างบาง รสชาติหวาน ไม่ค่อยมัน และง่ายเมื่อสุกจัด เมล็ดมีขนาดใหญ่ พันธุ์ชะนี ผลจะมีขนาดปานกลางถึงใหญ่ น้ำหนักประมาณ 2.5-3 กิโลกรัม ผลมีรูปทรงหาวด กล่าวคือ กลางผลป่อง หัวเรียว ก้นตัดร่องพุ่มค่อนข้างลึกเห็นได้ชัด ขั้วผลใหญ่และสั้น เนื้อละเอียด สีเหลืองจัดเกือบเป็นสีจำปา ปริมาณมาก รสชาติหวานมัน เมล็ดค่อนข้างเล็กและมีจำนวนเมล็ดน้อย พันธุ์หมอนทอง ผลมีขนาดใหญ่ น้ำหนักประมาณ 3-4 กิโลกรัม ทรงผลค่อนข้างยาวมีป้าผล ปลายผลแหลม พุ่มก็ไม่ค่อยเต็มทุกพุ่ม หนามแหลมสูง ฐานหนามเป็นเหลี่ยม ระหว่างหนามใหญ่จะมีหนามเล็กวางแซมอยู่ทั่วไป ซึ่งเรียกหนามชนิดนี้ว่า เขี้ยว ก้านผลใหญ่แข็งแรง ช่วงกลางก้านผลจนถึงปากปลิงจะอ้วนใหญ่ เป็นทรงกระบอก เนื้อหนาสีเหลืองอ่อนละเอียด เนื้อค่อนข้างแห้ง ไม่แฉะติดมือ รสชาติหวานมัน เมล็ดน้อยและลีบ เป็นส่วนใหญ่ พันธุ์ก้านยาว ผลมีขนาดปานกลาง น้ำหนักประมาณ 3 กิโลกรัม ทรงผลกลมเห็นพุ่มไม่ชัดเจน พุ่มเต็มทุกพุ่ม หนามเล็กถี่สั้นสม่ำเสมอทั้งผล ก้านผลใหญ่และยาว กว่าพันธุ์อื่น ๆ เนื้อละเอียดสีเหลือง หนามปานกลาง รสชาติหวานมัน เมล็ดมากค่อนข้างใหญ่

การเลือกพื้นที่ปลูกทุเรียน ควรคำนึงถึงปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้

1. แหล่งน้ำ

ต้องมีแหล่งน้ำจัดให้ต้นทุเรียนได้เพียงพอตลอดปี

2. อุณหภูมิและความชื้น

ทุเรียนชอบอากาศร้อนชื้นอุณหภูมิที่เหมาะสมอยู่ในช่วงประมาณ 25-30 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ในอากาศประมาณร้อยละ 75-85 ถ้าปลูกในพื้นที่ที่มีอากาศแห้งแล้ง มีอากาศร้อนจัดเย็นจัด และมีลมแรง จะพบปัญหาใบไหม้หรือใบร่วง ต้นทุเรียนไม่เจริญเติบโตหรือเติบโตช้า ให้ผลผลิตช้า และน้อยไม่คุ้มต่อการลงทุน

3. สภาพดิน

ควรเป็นดินร่วน ดินร่วนปนทราย ดินเหนียวปนทราย ที่มีการระบายน้ำดีและมีหน้าดิน ลึกเพราะทุเรียนเป็นพืชที่อ่อนแอต่อสภาพน้ำขัง ความเป็นกรดต่างของดินอยู่ระหว่าง 5.5-6.5 ถ้าจำเป็นต้องปลูกทุเรียนในสภาพดินทราย จำเป็นต้องนำหน้าดินจากแหล่งอื่นมาเสริม ต้องใส่ปุ๋ยคอกและต้องดูแลเรื่องการให้น้ำมากเป็นพิเศษ แหล่งน้ำต้องเพียงพอ

วิธีการปลูกทุเรียน

ฤดูปลูก ถ้ามีการจัดระบบการให้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถดูแลให้น้ำกับต้นทุเรียนได้สม่ำเสมอช่วงหลังปลูก ควรปลูกตั้งแต่เดือนมีนาคม-เมษายน แต่ถ้าหากจัดระบบน้ำไม่ทัน หรือยังไม่อาจดูแลเรื่องน้ำได้ ควรปลูกต้นฤดูฝนเตรียมพื้นที่การปลูกทุเรียน

1. ไถ ขุดตอ ขุดรากไม้เก่า ออกจากแปลง
 - พื้นที่ดอน ไม่มีปัญหาน้ำท่วมขัง : ไถกำจัดวัชพืชอย่างเดียว
 - พื้นที่ดอน มีแอ่งที่ลุ่มน้ำขัง : ไถปรับสภาพพื้นที่ให้เรียบ
 - พื้นที่ลุ่มหรือต่ำมีน้ำท่วมขัง : ทำ ทางระบายน้ำหรือขร่อง

2. กำหนดระยะปลูก

ระยะระหว่างต้นและระยะระหว่างแถวด้านละ 9 เมตร ปลูกได้ไร่ละ 20 ต้น
การทำสวนขนาดใหญ่ ควรขยายระยะระหว่างแถวให้กว้างขึ้น เพื่อสะดวกต่อการนำ
เครื่องจักรกลต่าง ๆ ไปทำงานในระหว่างแถว

3. วางแนวและปักไม้ตามระยะปลูกที่กำหนด

วางแนวกำหนดแถวปลูกโดยคำนึงว่า แนวปลูกขวางความลาดเทของพื้นที่ หรืออาจ
กำหนดในแนวตั้งฉากกับถนน หรือกำหนดแถวปลูกไปในแนวทิศตะวันออก ตะวันตก และถ้ามี
การจัดวางระบบน้ำ ต้องพิจารณาแนวทางการจัดวางท่อในสวนด้วย จากนั้นจึงปักไม้ตามระยะที่กำหนด
เพื่อขุดหลุมปลูกต่อไป

วิธีการปลูกทุเรียนทำได้ 2 ลักษณะ

1. วิธีการขุดหลุมปลูก เหมาะกับสวนที่ไม่มีการวางระบบน้ำ
 2. วิธีการปลูกแบบไม่ขุดหลุม เหมาะกับสวนที่จัดวางระบบน้ำ
- มีข้อดีคือ ประหยัดแรงงานค่าใช้จ่ายในการขุดหลุม ดินระบายน้ำและอากาศดี

รากเจริญเร็ว

การปลูกทุเรียนแบบขุดหลุมปลูก

1. ขุดหลุมมีขนาดกว้างยาว และลึกด้านละ 50 เซนติเมตร
2. ผสมปุ๋ยคอกเก่าประมาณ 5 กิโลกรัม และปุ๋ยหินฟอสเฟตครึ่งกิโลกรัม คลุกเคล้า
กับดินที่ขุดขึ้นมา กลบกลับคืนไปในหลุมสูงประมาณ 2 ใน 3 ของหลุม
3. เตรียมต้นกล้าที่แข็งแรงสมบูรณ์ ไม่เป็นโรค ไม่มีแมลงทำลาย และมีใบยอดคู่สุดท้าย
แก่ระบบรากแผ่กระจายดี ไม่ขาดม้วนงออยู่ก้นถุง
4. ใช้มีดกรีดก้นถุงออก ถ้าพบรากของงอกอยู่ก้นถุงให้ตัดออก
5. วางถุงต้นกล้าที่ตัดก้นถุงออกแล้ววางลงตรงกลางหลุม จัดให้ตรงแนวกับต้นอื่น ๆ
พร้อมทั้งปรับระดับสูงต่ำของต้นทุเรียนให้รอยต่อระหว่างรากกับลำต้น หรือระดับดินปากถุงเดิม
สูงกว่าระดับดินปากหลุมเล็กน้อย
6. ใช้มีดกรีดด้านข้างถุงจากล่างขึ้นบนทั้งสองด้าน
7. ดึงถุงพลาสติกออก รมัควางอย่าให้ดินในถุงแตก

8. กลบดินที่เหลือลงไปหลุมอย่างกลบดินสูงถึงรอยเสียบยอด หรือรอยทาบ
9. ปักไม้หลักข้างต้นทุเรียนที่ปลูกแล้ว พร้อมทั้งผูกเชือกยึดไว้เพื่อป้องกันลมพัดโยก
10. กัดดินบริเวณโคนต้น หัววัสดุคลุมโคนต้นแล้วรดน้ำตามให้โชก
11. จัดทำร่มเงาให้ต้นทุเรียนที่เพิ่งปลูก โดยใช้ทางมะพร้าว ทางจาก แฝงหญ้าคา ทางระกำ หรือตาข่ายพรางแสง เมื่อทุเรียนตั้งตัวดีแล้วควรปลดออก หรืออาจปลูกไม้เพื่อให้ร่มเงา เช่น กกล้วย ก็จะช่วยเป็นร่มเงาและเพิ่มความชื้นในสวนทุเรียนได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะในช่วงฤดูแล้ง ที่อากาศแห้ง และมีแสงแดดจัด

12. แกะผ้าพลาสติกที่พันรอยเสียบยอดหรือทาบออกเมื่อปลูกไปแล้วประมาณ

1-2 เดือน

การปลูกทุเรียนแบบไม่ขุดหลุม

1. โรยปุ๋ยหินฟอสเฟต 500 กรัม หรือประมาณหนึ่งกระป๋องนมครึ่ง ตรงตำแหน่งที่ต้องการ ปลูกกลบดินบาง ๆ
 2. นำต้นพันธุ์มาวาง แล้วถากดินข้าง ๆ ขึ้นมาพูนกลบ แต่ถ้าหากเป็นดินร่วนปนทราย ดินทราย ดินจะไม่เกาะตัวกัน ควรใช้วิธีขุดหลุมปลูก หรือจะใช้วิธีดัดแปลง
 3. วิธีดัดแปลง คือ นำ หน้าดินจากแหล่งอื่นมากองตรงตำแหน่งที่จะปลูก กองดินควรมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 1 เมตร สูง 15 เซนติเมตร แหวกกลางกองดิน โรยปุ๋ยหินฟอสเฟต ในช่องที่แหวกไว้ กลบดินบาง ๆ วางต้นพันธุ์ตั้งตรงช่องที่แหวกไว้กลบดินทับ
 4. การแกะถุงออกต้องระมัดระวังอย่าให้ดินแตก อาจทำได้โดยกรีดก้นถุงออกก่อน แล้วนำไปวางในตำแหน่งที่ปลูกกรีดถุงพลาสติกให้ขาดจากล่างขึ้นบน แล้วจึงค่อย ๆ ดึงถุงพลาสติก ออกเบา ๆ
 5. ระมัดระวังอย่ากลบดินให้สูงถึงรอยเสียบยอดหรือรอยทาบ
 6. หัววัสดุคลุม โคน และจัดทำ ร่มเงาให้กับต้นทุเรียนเหมือนการปลูก โดยวิธีขุดหลุม
- การปฏิบัติดูแลทุเรียนในช่วงก่อนให้ผลผลิตเป็นสิ่งสำคัญ ที่จะทำให้ทุเรียนเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว และให้ผลผลิตได้เร็วขึ้น
1. ในระหว่างรอทุเรียนให้ผลผลิต ในช่วงแรกควรปลูกพืชแซมเสริมรายได้ โดยเลือกพืชให้ตรงกับความต้องการของตลาด
 2. เมื่อตรวจพบทุเรียนตายหลังปลูกให้ทำ การปลูกซ่อม
 3. การให้น้ำ ช่วงเวลาหลังจากปลูกจะตรงกับฤดูฝน ถ้ามีฝนตกหนักควรทำ ทางระบายน้ำ และตรวจดูบริเวณหลุมปลูก ถ้าดินยุบตัวเป็นแอ่งมีน้ำขังต้องพูนดินเพิ่ม ถ้าฝนทิ้งช่วง

ควรรดน้ำ ให้ดินมีความชื้นอยู่เสมอ ในปีต่อ ๆ ไป ควรดูแลรดน้ำให้ต้นไม้ผลอย่างสม่ำเสมอ และในช่วงฤดูแล้งควรใช้วัสดุคลุมดิน เพื่อช่วยรักษาความชื้นในดิน เช่น ฟางข้าว หญ้าแห้ง

4. การตัดแต่งกิ่ง

ปีที่ 1-2 ไม่ควรตัดแต่ง ปล่อยให้ต้นทุเรียนเจริญเติบโตอย่างเต็มที่

ปีต่อ ๆ ไป ตัดแต่งกิ่งแห้ง กิ่งแขนง กิ่งกระโคงในทรงพุ่ม กิ่งเป็นโรคออก เลี้ยงกิ่งแขนงที่สมบูรณ์ ที่อยู่ในแนวขนานกับพื้น (กิ่งมูกกว้าง) ไว้ในปริมาณและทิศทางเหมาะสม โดยให้กิ่งล่างสุดอยู่สูงจากพื้นดินประมาณ 80-100 เซนติเมตร

5. การป้องกันกำจัด

ช่วงแตกใบอ่อน ควรป้องกันกำจัดโรคใบติด เพลี้ยไก่แจ้ เพลี้ยไฟ ไรแดง ในช่วงฤดูฝน ป้องกันกำจัดโรครากเน่าโคนเน่าและควบคุมวัชพืชโดยการปลูกพืชคลุมดินและอาจจะกำจัดโดยใช้แรงงานชุด ถาก ถอน ตัด พยายามหลีกเลี่ยงการใช้สารเคมี เพราะต้นทุเรียนยังเล็กอยู่ละอองสารเคมีอาจจะไปทำลายต้นทุเรียน

6. การทำร่มเงา

ในช่วงฤดูแล้ง แสงแดดจัดมากทำให้ทุเรียนใบไหม้ได้ ควรทำร่มเงาให้

7. การใส่ปุ๋ยควรทำ ดังนี้

- ใส่ปุ๋ยหลังจากตัดแต่งกิ่ง

- ใส่ปุ๋ยพร้อมกับการทำ โคน คือ ถากวัชพืชบริเวณใต้ทรงพุ่ม หว่านปุ๋ยและพรวนดิน นอกชายพุ่มขึ้นมากลบใต้ทรงพุ่มให้มีลักษณะเป็นหลังเต่า และขยายขนาดของเนินดินให้กว้างขึ้นตามขนาดของทรงพุ่มหรือจะใส่ปุ๋ย โดยวิธีใช้ไม้ปลายแหลมแทงดินเป็นรูหยอดปุ๋ยใส่และปิดหลุมเป็นระยะให้ทั่วบริเวณใต้ทรงพุ่มวิธีหลังนี้แม้จะเปลืองแรงงานแต่ช่วยลดการสูญเสียของปุ๋ยจากการระเหย หรือถูกน้ำชะพา

- หว่านปุ๋ยคอกก่อนและตามด้วยปุ๋ยเคมี

- ควรใส่ปุ๋ยในบริเวณใต้ทรงพุ่มโดยรอบ และให้ห่างจากโคนต้นประมาณ

20-30 เซนติเมตรขึ้นไป ขึ้นกับขนาดทรงพุ่มปริมาณและเวลาใส่ปุ๋ย

ปีที่ 1 ใส่ปุ๋ยและทำโคน 4 ครั้ง (เดือนเว้นเดือน)

ครั้งที่ 1-3 ใส่ปุ๋ยคอก 5 กิโลกรัมต่อต้น (ประมาณ 1 ปีบ)

ครั้งที่ 4 ขึ้นไป ใส่ปุ๋ยคอก 5 กิโลกรัมต่อต้น (ประมาณ 1 ปีบ)

- ใส่ปุ๋ยเคมีสูตร 15-15-15 หรือ 16-16-16 ประมาณ 150-200 กรัมต่อต้น

(ครึ่งกระป๋องนมข้น) ปีต่อ ๆ ไป (ระยะที่ทุเรียนยังไม่ให้ผลผลิต): ใส่ปุ๋ยและทำ โคน 2 ครั้ง

(ต้นฤดูฝนและปลายฤดูฝน) ครั้งที่ 1 (ต้นฝน) ใส่ปุ๋ยเคมีสูตร 15-15-15 หรือ 16-16-16

ประมาณครึ่งถึง 3 กิโลกรัมต่อต้น ครั้งที่ 2 (ปลายฝน) ใส่ปุ๋ยคอก 15-50 กิโลกรัมต่อต้น (ประมาณ 3-10 กระป๋อง) ใส่ปุ๋ยเคมีสูตร 15-15-15 หรือ 16-16-16 ประมาณครึ่งถึง 3 กิโลกรัมต่อต้น ปริมาณปุ๋ยเคมีที่ใส่ในแต่ละครั้งขึ้นกับขนาดของทรงพุ่ม โดยยึดหลักว่า วัดจากโคนต้นมายังชายพุ่ม เป็นเมตรได้เท่าไร คือ จำนวนปุ๋ยเคมีที่ใส่เป็นกิโลกรัม เช่น ระยะจากโคนต้นถึงชายพุ่ม 1 เมตร ใส่ปุ๋ย 1 กิโลกรัม ระยะจากโคนต้นถึงชายพุ่ม 2 เมตร ใส่ปุ๋ย 2 กิโลกรัม ระยะจากโคนต้นถึงชายพุ่ม 2 เมตรครึ่ง ใส่ปุ๋ย 2 กิโลกรัมครึ่ง

การปฏิบัติดูแลทุเรียนในช่วงให้ผลแล้ว

เป็นสิ่งสำคัญที่จะทำ ให้ทุเรียนออกดอกติดผลมาก และให้ผลผลิต คุณภาพดี การเตรียมต้นให้พร้อมที่จะออกดอก คือ การเตรียมให้ต้นทุเรียนมีความสมบูรณ์ มีอาหารสะสมเพียงพอ เมื่อทุเรียนมีใบแก่ทั้งต้น และสภาพแวดล้อมเหมาะสม ฝนแล้ง ดิน มีความชื้นต่ำ อากาศเย็นลงเล็กน้อยทุเรียนก็จะออกดอก ขึ้นตอนต่าง ๆ จะต้องรีบดำ เนินการภายหลังจากเก็บเกี่ยวผลผลิต ดังนี้

1. การตัดแต่งกิ่ง

หลังเก็บเกี่ยวให้รีบตัดแต่งกิ่งแห้ง กิ่งเป็นโรค กิ่งแขนง ด้านในทรงพุ่มออกโดยเร็ว ทารอยแผลที่ตัดด้วยสารเคมีป้องกันกำจัด เชื้อรา หรือปูนแดงกินกับหมาก

2. หลังตัดแต่งกิ่ง ให้กำจัดวัชพืชและใส่ปุ๋ยทันที

- ปุ๋ยคอก 15-50 กิโลกรัมต่อต้น (ประมาณ 3-10 ปีบ)
- ปุ๋ยเคมีสูตร 15-15-15 หรือ 16-16-16 ในอัตรา 3-5 กิโลกรัม ต่อต้น (ทุเรียนต้นที่ขาดความสมบูรณ์ต้องการปุ๋ยมากกว่าทุเรียนต้น ที่มีความสมบูรณ์อยู่แล้ว ทุเรียนต้นที่ให้ผลผลิตไปมาก ต้องการปุ๋ยมากกว่าทุเรียนที่ให้ผลผลิตน้อย)

3. ในช่วงฤดูฝน

- ถ้าฝนตกหนัก จัดการระบายน้ำออกจากแปลงปลูก
- ถ้าฝนทิ้งช่วง ให้รดน้ำแก่ต้นทุเรียน
- ควบคุมวัชพืช โดยการตัดและ/ หรือใช้สารเคมี
- ป้องกันกำจัดโรคแมลง เช่น โรครากเน่าโคนเน่า โรคใบติด โรคแอนแทรกคโนส

เพลี้ยไก่แจ้ ไรแดง และเพลี้ยไฟ

4. ในช่วงปลายฤดูฝน

- เมื่อฝนทิ้งช่วง ให้ใส่ปุ๋ยเคมีสูตร 8-24-24, 9-24-24 หรือ 12-24-12 2-3 กิโลกรัม ต่อต้น เพื่อช่วยในการออกดอก

- ให้กำ จัควัชพืชใต้ทรงพุ่ม กวาดเศษหญ้า และใบทุเรียนออกจากโคนต้น เพื่อให้ดินแห้งเร็วขึ้น

- งดการให้น้ำ 10-14 วัน เมื่อสังเกตเห็นใบทุเรียนเริ่มลดลงต้องเริ่มให้น้ำทีละน้อย เพื่อกระตุ้นให้ตามดอกเจริญอย่าปล่อยให้ขาดน้ำนานจนใบเหลืองใบตกเพราะตาดอกจะไม่เจริญ และระวังอย่าให้น้ำมากเกินไป เพราะช่อดอกอาจเปลี่ยนเป็นใบได้ วิธีให้น้ำที่เหมาะสม คือ ให้น้ำแบบโชย ๆ แล้วเว้นระยะ สังเกตอาการของใบและดอก เมื่อเห็นดอกระยะไข่ปลาพอแล้ว ก็เพิ่มปริมาณให้มากขึ้นเรื่อย ๆ จนสู่สภาวะปกติ

บริบทของตำบลอ่างศิระ อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี

ประวัติความเป็นมาของตำบลอ่างศิระ

แต่เดิมเป็นหมู่บ้านหนึ่งของตำบลมะขาม พื้นที่ตั้งอยู่ในบริเวณที่ราบ มีภูเขาล้อมรอบ จึงได้ชื่อว่า “บ้านอ่าง” ครั้นมีจำนวนราษฎรเพิ่มขึ้น จึงได้ขอแยกตัวออกมาเป็นตำบลเมื่อประมาณ ปี พ.ศ. 2524 โดยใช้ชื่อว่า “ตำบลอ่างศิระ”

ข้อมูลด้านกายภาพ

สภาพที่ตั้ง และอาณาเขต

ตำบลอ่างศิระ มีศูนย์กลางบริหารงานอยู่ที่ เทศบาลตำบลอ่างศิระ ตั้งอยู่ที่หมู่ที่ 6 อยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอมะขาม ประมาณ 3 กิโลเมตร

ทิศเหนือ	ติด	ตำบลปลีฉวี
ทิศใต้	ติด	ตำบลพลับพลา อำเภอมะขาม
ทิศตะวันออก	ติด	ตำบลตกรพรม อำเภอขลุง
ทิศตะวันตก	ติด	ตำบลมะขาม
ทิศตะวันตก	ติด	ตำบลตกรพรม อำเภอขลุง
ทิศตะวันตก	ติด	ตำบลมะขาม

พื้นที่ของตำบลอ่างศิระ

มีพื้นที่ประมาณ 62 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 38,787.5 ไร่ พื้นที่ร้อยละ 80 เป็นเนินเขาเตี้ย ๆ และมีภูเขาสูงเป็นบางแห่ง ซึ่งเป็นแหล่งต้นน้ำลำธาร

จำนวนหมู่บ้าน มี 8 หมู่บ้าน ดังนี้

หมู่ที่ 1 บ้านอ่างบน

หมู่ที่ 2 บ้านสวนแสงทอง

หมู่ที่ 3 บ้านอ่างกลาง

หมู่ที่ 5 บ้านอ่างล่าง
หมู่ที่ 6 บ้านออกหนัก
หมู่ที่ 7 บ้านหนองนาโรง
หมู่ที่ 8 บ้านคลองมะลิ
ปริมาณน้ำฝน

ตารางที่ 2-2 สถิติปริมาณน้ำฝน 5 ปี (2549-2553) เดือน/ปี

ตารางสถิติปริมาณน้ำฝน 5 ปี (2549-2553) เดือน/ปี	2549	2550	2551	2552	2553
มกราคม	-	-	-	-	-
กุมภาพันธ์	-	-	50	-	-
มีนาคม	101	84	75	15	85
เมษายน	123	161	60	75	59
พฤษภาคม	430	646	740	344	497
มิถุนายน	387	520	571	620	674
กรกฎาคม	993	563	460	275	600.5
สิงหาคม	664.5	587	467	587	467
กันยายน	275	600.5	397	745	698
ตุลาคม	583	213	131	156	78
พฤศจิกายน	-	-	18.5	-	165
ธันวาคม	-	-	-	-	25
รวม	3,688.50	3,519	3,270.50	2,614	3,367.5

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ไพบุลย์ พลเมืองศรี (2559) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้ปุ๋ยของเกษตรกรชาวสวนยางพารา จังหวัดบึงกาฬ พบว่า

1. ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้ปุ๋ยของเกษตรกรชาวสวนยางพารา จังหวัดบึงกาฬ โดยรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย 3 อันดับแรก คือ ด้านการจัดจำหน่าย รองลงมาคือด้านกายภาพ ด้านผลิตภัณฑ์ และด้านจิตวิทยา

2. ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้ปุ๋ยของเกษตรกรชาวสวนยางพารา จังหวัดบึงกาฬ มีความสัมพันธ์ระดับสูง จำนวน 4 ปัจจัยเรียงลำดับค่าความสัมพันธ์จากมากไปน้อย 3 อันดับแรก คือ ปัจจัยด้านการจัดจำหน่าย รองลงมาคือ ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ และปัจจัยด้านการส่งเสริมตลาด และมีความสัมพันธ์ระดับกลาง จำนวน 5 ปัจจัย เรียงลำดับค่าความสัมพันธ์จากมากไปน้อย 3 อันดับแรก คือ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ รองลงมาคือ ปัจจัยด้านจิตวิทยาและปัจจัยด้านกายภาพ

จตุพล ทองบุตร (2553) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรในจังหวัดศรีสะเกษ พบว่า

1. เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 92.64 เพศหญิง ร้อยละ 7.36 ส่วนใหญ่ มีอายุระหว่าง 36 ปี ถึง 45 ปี ร้อยละ 49.05 รองลงมาคืออายุ 46 ปี ถึง 55 ปี ร้อยละ 26.43 และมีสถานภาพสมรสแล้ว ร้อยละ 88.56 รองลงมาคือโสด ร้อยละ 6.27 มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษา ร้อยละ 56.13 รองลงมาคือระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 16.62 มีรายได้มากกว่า 35,000 บาท ร้อยละ 39.78 รองลงมา มีรายได้ 23,000-35,000 ร้อยละ 34.06 นอกจากนี้ส่วนใหญ่ มีสมาชิกในครัวเรือน 4 คน ร้อยละ 26.16 รองลงมาคือ 3 คน ร้อยละ 25.07 มีแรงงานในครัวเรือนส่วนใหญ่ 1 คน ร้อยละ 40.33 รองลงมา 2 คน ร้อยละ 35.15 ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการปลูกยางพารา 6-10 ปี ร้อยละ 47.68 รองลงมาคือ 1-5 ปี ร้อยละ 27.25 นอกจากนี้ส่วนใหญ่มิขนาดสวนยางพาราขนาดกลาง (16-30 ไร่) ร้อยละ 70.03 รองลงมาคือมีสวนยางพาราขนาดเล็ก (2-15 ไร่) ร้อยละ 18.80 เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 96.19 ได้แหล่งเงินทุนจากธนาคารเพื่อการเกษตร และสหกรณ์ (ธ.ก.ส.) มากที่สุด รองลงมา ได้แก่ สหกรณ์การเกษตรและอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 1.63 เกษตรกรได้รับข่าวสารยางพาราจากผู้นำในท้องถิ่นมากที่สุด คือ ร้อยละ 47.68 รองลงมาได้แก่ เจ้าหน้าที่ส่งเสริมร้อยละ 37.61 อาชีพเดิมของเกษตรกรส่วนใหญ่ ร้อยละ 48.50 ประกอบอาชีพเกษตรกรรม รองลงมา ได้แก่ อาชีพรับราชการ ร้อยละ 27.79 เกษตรกร ร้อยละ 85.01 ปลูกยางพารา พันธุ์ RRIM 600 รองลงมาคือพันธุ์ RRIT 251 ร้อยละ 10.08

2. การเปรียบเทียบการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรในจังหวัดศรีสะเกษ จำแนกตามระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปี จำนวนแรงงานในครัวเรือน ประสบการณ์ในการปลูกยางพารา และขนาดสวนยางพารา พบว่า ข้อมูลพื้นฐานของเกษตรกรด้านระดับการศึกษา ไม่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพารา

ปิยะกุล พันธุ์พานิชย์ (2552) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกฝักพลอดก๊วยจากสารพิษของเกษตรกรในอำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ พบว่า เกษตรกรเป็นเพศชายร้อยละ 56.04 เป็นเพศหญิงร้อยละ 43.96 ส่วนมากมีอายุประมาณ 51-60 ปี การศึกษา

ระดับประถมปีที่ 4 มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือน 4-5 คนพื้นที่ปลูกผัก 5-7 ไร่ มีรายได้ในภาคเกษตรปลูกผักปลอดภัยจากสารพิษ 20,000-30,000 บาทต่อเดือน แหล่งเงินกู้คือธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ระดับความคิดเห็นของเกษตรกร ต่อปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกผักปลอดภัยจากสารพิษคือระดับมากที่สุด ได้แก่ ปัจจัยด้านการตลาดและปัจจัยด้านสินเชื่อระดับมากที่สุด ปัจจัยด้านประโยชน์ ที่ได้รับ ปัจจัยด้านเทคโนโลยีและปัจจัยด้านบุคคล ระดับปานกลาง ได้แก่ปัจจัยด้านการส่งเสริมจากเจ้าหน้าที่รัฐ สำหรับปัญหาและอุปสรรคในการปลูกผักปลอดภัยจากสารพิษที่สำคัญคือ แมลงรบกวน ทำลายพืชผักจนได้รับความเสียหาย รองลงมา ได้แก่ โรครบกวนจนได้รับความเสียหาย แหล่งน้ำ ไม่เพียงพอต่อการเพาะปลูก ไม่มีตลาดรองรับผลผลิตขาดเจ้าหน้าที่ให้คำปรึกษา และปัญหาน้อยที่สุดคือ ราคาผลผลิตตกต่ำ

วิรมณ ปรางทอง (2555) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกอ้อยโรงงานของเกษตรกรในอำเภอศรีสะเกษ จังหวัดสุโขทัย พบว่า (1) เกษตรกรเกือบสองในสามเป็นเพศชายอายุเฉลี่ย 47.11 ปี ส่วนใหญ่สมรสแล้วจบการศึกษาระดับประถมศึกษา สมาชิกในครัวเรือนเฉลี่ย 3.81 คน เกือบทั้งหมดเป็นสมาชิกสถาบันเกษตรกร ประสบการณ์ปลูกอ้อยเฉลี่ย 9.39 ปี พื้นที่ปลูกอ้อยเฉลี่ย 44.57 ไร่ แรงงานในครัวเรือนช่วยผลิตอ้อยเฉลี่ย 2.21 คน จ้างแรงงานช่วยผลิตอ้อยเฉลี่ย 13.71 คน รายได้จากการปลูกอ้อยเฉลี่ย 9,401.36 บาทต่อไร่ รายจ่ายจากการปลูกอ้อยเฉลี่ย 4,921.27 บาทต่อไร่ (2) เกษตรกรส่วนใหญ่ปลูกอ้อยโรงงานในช่วงปลายฤดูฝน ไถเตรียมดินก่อนปลูกเฉลี่ย 6.33 ครั้ง อายุไร่ต่ออ้อยเฉลี่ย 2.89 ปี ใช้น้ำ ฝนในการปลูกอ้อย เกษตรกรเกือบสองในสามไม่เคยผ่านการฝึกอบรมเกี่ยวกับการปลูกอ้อย (3) คุณลักษณะของอ้อยและการขนส่งผลผลิตมีระดับความสำคัญที่มีผลต่อการตัดสินใจของเกษตรกรในระดับมาก (4) ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกอ้อยโรงงานของเกษตรกร ได้แก่ เพศระดับการศึกษา จำนวนสมาชิกในครัวเรือน ประสบการณ์ในการปลูกอ้อย จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่เป็นแรงงานผลิตอ้อย และการได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการปลูกอ้อย

เลิศ ประจันพล (2543) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรในอำเภอเมือง จังหวัดเลย พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นผู้ชาย จบการศึกษาค่ากว่าประถมศึกษาปีที่ 4 และจบประถมศึกษาปีที่ 4 อายุเฉลี่ย 36 ปี สมาชิกในครัวเรือนเฉลี่ย 4 คน แรงงานในครัวเรือนเฉลี่ย 3 คน มีพื้นที่ถือครองเฉลี่ย 32 ไร่ เอกสารสิทธิ์ที่ดินเป็นประเภท สปก. 4-01 สค. 1 ตราจอง ภบท. 5 ไม่มีประสบการณ์ในการปลูกยางพารามาก่อนตัดสินใจปลูกยางพาราด้วยตนเอง พืชเดิมที่ปลูกส่วนใหญ่เป็นข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ เหตุผลในการปลูกยางพาราเพราะรายได้ดีและมั่นคงกว่าพืชเดิมที่ปลูก สภาพทางเศรษฐกิจเกษตรกรส่วนใหญ่ไม่มีการประกอบอาชีพนอกการเกษตร มีรายได้ต่อปีเฉลี่ย 47,764 บาท มีรายได้ในภาคการเกษตร

เฉลี่ย 37,747 บาท มีเครื่องทุนแรงส่วนใหญ่เป็นรถไถเดินตาม มีหนี้สินทางการเกษตร
เฉลี่ย 52,613 บาท โดยกู้ยืมจาก ธ.ก.ส.

สภาพการปลูกยางพารา ส่วนใหญ่เกษตรกรปลูกยางพารา 13-15 ไร่ เฉลี่ย 12 ไร่
สภาพพื้นที่ปลูกยางลาดเอียงปานกลาง เป็นดินร่วนปนทราย มีความอุดมสมบูรณ์ปานกลาง
ใช้ยางพาราพันธุ์อาร์อาร์ไอเอ็ม 600 เป็นยางพาราชำถุงขนาด 2 นิ้ว การคมนาคมระหว่างที่พัก
ถึงสวนยางพาราเฉลี่ย 3.2 กิโลเมตร และสะดวกเป็นบางช่วง การดูแลรักษามีการกำจัดวัชพืช
การตัดแต่งกิ่ง และมีการปลูกพืชคลุมดิน สภาพภายหลังการปลูกพืชแซมยางพารา รายได้เฉลี่ย
5,855 บาท เปิดกรีดยางพาราอายุยางพาราเฉลี่ย 7 ปี โดยมีการใส่ปุ๋ยเคมีภายหลังการกรีดยาง
เป็นปุ๋ยเคมีจากกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ขยายยางแผ่นได้เฉลี่ยกิโลกรัมละ 25 บาท มีรายได้
จากการขายยางแผ่นเฉลี่ย 33,808 บาท ต้นทุนในการปลูกยางพาราเฉลี่ย 3,785 บาทต่อไร่
ผลผลิตยางแผ่นเฉลี่ย 190 กิโลกรัมต่อไร่ แหล่งเงินทุนที่ใช้ในการปลูกยางพาราส่วนใหญ่
ได้จากกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการได้รับการบริการจากหน่วยงาน
ของรัฐเป็นครั้งคราว (6-10 ครั้งต่อปี) เป็นการปรึกษาและให้ความรู้เรื่องการปลูกยางพารา
แหล่งความรู้เกี่ยวกับการปลูกยางพาราที่เกษตรกรได้รับมากที่สุด ได้จากเจ้าหน้าที่ของทางราชการ
และหน่วยงานที่ส่งเสริมเกษตรกรมีความคิดเห็นว่าการปลูกยางพาราได้รับการสนับสนุน
จากครอบครัวเป็นอย่างดีญาติพี่น้องเห็นด้วยในการปลูกยางพารา และข่าวสารจากสื่อที่เกษตรกร
เห็นว่า มีประโยชน์มากที่สุดในระหว่างปลูกยางพารา คือ เอกสารคำแนะนำ

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรตำบลอ่างศิระ อำเภอมะขามจังหวัดจันทบุรี” ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed method) คือ มีการวิจัยทั้ง 2 เชน ทั้งในเชิงปริมาณผู้วิจัยจะใช้แบบสอบถามแบบสอบถามแบบปลายปิด (Close question) โดยทำการกำหนดตัวเลือกของคำตอบไว้เรียบร้อยแล้ว และเชิงคุณภาพจะใช้แบบสอบถามแบบปลายเปิด (Open question) โดยผู้ตอบมีอิสระในการแสดงความคิดเห็น สำหรับการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้วิธีการศึกษารายละเอียด โดยมีขั้นตอนในการศึกษาดังนี้

- 3.1 การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 วิธีการรวบรวมข้อมูล
- 3.3 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 ลักษณะของแบบสอบถาม
- 3.5 ความเชื่อถือได้ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.6 การจัดทำข้อมูลและวิเคราะห์ผล
- 3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

เชิงปริมาณ

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ เกษตรกรสวนทุเรียนที่ขึ้นทะเบียนการปลูกทุเรียน ในตำบลอ่างศิระ อำเภอมะขามจังหวัดจันทบุรี มีจำนวน 823 ครัวเรือน (กรมส่งเสริมการเกษตรอำเภอมะขาม, 2559)

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ เกษตรกรสวนทุเรียนที่ขึ้นทะเบียนการปลูกทุเรียนในอำเภอมะขามจังหวัดจันทบุรีจำนวน 270 ครัวเรือน โดยวิธีการหาขนาดกลุ่มตัวอย่าง เพื่อเป็นตัวแทนของประชากรตามสูตรของ (Taro Yamane, 1973 อ้างถึงใน ชนัญญ์ยังเฟื่องมนต์, 2553)

จากสูตร

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ

$$n = \text{ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง}$$

$$N = \text{จำนวนประชากร}$$

$$e = \text{ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้} = 0.05$$

แทนค่าในสูตร ขนาดตัวอย่าง

$$n = \frac{823}{1 + 823(0.05^2)}$$

$$269.1741 = \text{หรือเท่ากับ } 270 \text{ คร่าวๆ}$$

จากการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของ ทาโร ยามาเน่ ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 270 คร่าวๆ เพื่อให้การทำวิจัยครั้งนี้มีความสมบูรณ์ตามหลักของขนาดกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยดำเนินการหาสัดส่วนตามจำนวนเกษตรกรของแต่ละตำบล เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างกระจายครอบคลุมพื้นที่ศึกษา โดยทำการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิอย่างเป็นสัดส่วน โดยใช้วิธีการคำนวณดังนี้

$$\text{จำนวนตัวอย่างแต่ละกลุ่ม} = \frac{\text{จำนวนตัวอย่างทั้งหมด} \times \text{จำนวนประชากรในแต่ละกลุ่ม}}{\text{จำนวนประชากรทั้งหมด}}$$

ตารางที่ 3-1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในตำบลอ่างศิระ อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนประชากร (ครัวเรือน)	จำนวนตัวอย่าง (ครัวเรือน)
1	อ่างบน	160	52
2	สวนแสงทอง	129	42
3	อ่างกลาง	125	41
4	วังดาบ	62	21
5	อ่างล่าง	71	23
6	อกหนัก	73	24
7	หนองนาโรง	97	32
8	คลองมะลิ	106	35
รวม		823	270

เมื่อได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละตำบลแล้ว ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) ในการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างในแต่ละตำบล ให้ครบตามจำนวนที่กำหนดไว้ข้างต้น โดยเก็บข้อมูลจากหัวหน้าครัวเรือนหรือตัวแทนครัวเรือน

เชิงคุณภาพ

เชิงคุณภาพ กลุ่มเป้าหมายซึ่งเป็นผู้ให้ข้อมูลหลัก คือ ได้แก่ เกษตรกรสวนทุเรียนที่ขึ้นทะเบียนการปลูกทุเรียนในตำบลอ่างศิระ อำเภอมะขามจังหวัดจันทบุรี จำนวน 10 คน

วิธีการรวบรวมข้อมูล

เชิงปริมาณ

ใช้แบบสอบถามโดยการสำรวจ (Survey) ในการเก็บข้อมูลการวิจัยเชิงปริมาณ โดยวิธีการแจกแบบสอบถามที่มีรายละเอียดเพื่อเก็บข้อมูลตามวัตถุประสงค์อย่างครบถ้วน ลักษณะคำถามที่ใช้เป็นแบบปลายปิด (Close-end questions) ให้กับกลุ่มตัวอย่าง

ในการเก็บรวบรวมแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมจนครบตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ถ้ายังเก็บรวบรวมแบบสอบถามไม่ได้ตามเกณฑ์ที่กำหนด ผู้วิจัยจึงได้แจกแบบสอบถามในครั้งต่อไป จนกว่าจะครบตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

เชิงคุณภาพ

ผู้ศึกษาวิจัยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก แบบตัวต่อตัว เพื่อเปิดเผยความคิดเห็นของผู้ตอบ โดยกำหนดคำถามออกเป็นประเด็นๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ทำวิจัย ก่อนทำการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้แจ้งถึงวัตถุประสงค์ของการสัมภาษณ์ พร้อมขอความอนุเคราะห์ในการจัดบันทึกหรือบันทึกเสียง ระหว่างการสัมภาษณ์ผู้วิจัยมีปฏิสัมพันธ์แบบต่อหน้ากับผู้ให้สัมภาษณ์ เพื่อแลกเปลี่ยนแสดงความคิดเห็นของตนเองต่ออีกฝ่ายโดยอิสระ

ในระหว่างการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยจะจัดบันทึกในประเด็นสำคัญ ๆ หรือน่าสนใจ เมื่อเสร็จสิ้นการสัมภาษณ์แล้ว ผู้ศึกษาวิจัยจะบันทึกข้อมูลอื่น ๆ ทันทที ทั้งน้ำเสียงการพูดคุย ท่าทาง อิริยาบถ ตามที่สังเกตเห็น

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ศึกษาทฤษฎี แนวคิด และวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดขอบเขตการวิจัยและสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมกับวัตถุประสงค์งานวิจัย
2. นำข้อมูลที่ได้มาสร้างแบบสอบถาม
3. นำแบบสอบถามที่แก้ไขตามคำแนะนำมาดำเนินการทดสอบ (Try-out) กับกลุ่มตัวอย่าง 30 ชุด
4. นำแบบทดสอบที่เก็บรวบรวมได้มาทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability analysis)
5. ปรับปรุงรูปแบบสอบถามอีกครั้ง แล้วนำมาเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อแก้ไขปรับปรุงจนได้เครื่องมือที่ประสิทธิภาพ
6. นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปสอบถามกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะของแบบสอบถาม

เชิงปริมาณ

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม ซึ่งเป็นคำถามปลายปิด (Closed-ended questions) โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่เรื่องของ เพศ อายุ การศึกษา รายได้ต่อปีของครอบครัว เป็นต้น

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านเศรษฐกิจที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกร ตำบลอ่างศิระ อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านกายภาพที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกร ตำบลอ่างศิระ อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี

ส่วนที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรในพื้นที่ ตำบลอ่างศิระ อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี

เชิงคุณภาพ

ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการการสัมภาษณ์เชิงลึกกับเกษตรกรสวนทุเรียนที่ขึ้นทะเบียนการปลูกทุเรียนในตำบลอ่างศิระ อำเภอมะขามจังหวัดจันทบุรี โดยใช้คำถามปลายเปิด ดังนี้

ข้อที่ 1. ท่านมีการตัดสินใจปลูกทุเรียนอย่างไร

ข้อที่ 2. ปัญหาและอุปสรรคที่ท่านได้พบเจอในการตัดสินใจปลูกทุเรียน

ข้อที่ 3. ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไขปัญหาของท่านในการตัดสินใจปลูกทุเรียน

ความเชื่อถือได้ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เชิงปริมาณ

ความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจปลูกทุเรียนที่สร้างขึ้นและปรับปรุงแก้ไข ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญไปทำการทดสอบ (Try-out) จำนวน 30 ชุด กับกลุ่มประชากรที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการศึกษา เพื่อตรวจสอบว่าคำถามสามารถสื่อความหมายตรงตามความต้องการตลอดจนมีความเหมาะสมหรือไม่ มีความยากง่ายเพียงใด จากนั้นจึงนำมาทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ที่รวบรวมได้มา โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปประมวลผลทางสถิติตามเกณฑ์สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ที่ Nunnally (1978) ค่าอัลฟาที่ได้แสดงถึงระดับความคงที่ของแบบสอบถาม โดยจะมีค่าระหว่าง 0-1 ค่าที่ใกล้เคียงกับ 1 แสดงว่ามีความเชื่อมั่นสูง ซึ่งในที่นี้ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามในภาพรวมเท่ากับ ซึ่งพบว่าค่าความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูง ดังนั้นจึงใช้แบบสอบถามฉบับนี้ไปใช้ในการวิจัยต่อไป

เชิงคุณภาพ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบสอบถามสัมภาษณ์ โดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้ารายละเอียดต่าง ๆ จากหนังสือ เอกสารทางวิชาการ ทฤษฎีและงานวิจัยต่าง ๆ

2. ตั้งคำถามในการสัมภาษณ์ตามหัวข้อคำถามในการวิจัย เพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่ตรงกับวัตถุประสงค์ในการศึกษา
3. นำคำถามในการสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบ ความถูกต้อง ภาษาที่ใช้และปรับปรุงแก้ไข

การจัดทำข้อมูลและวิเคราะห์ผล

เชิงปริมาณ

หลังจากรวบรวมแบบสอบถามทั้งหมดที่ได้เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำมาดำเนินการ ดังนี้

1. การตรวจสอบข้อมูล ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถาม และทำการแยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก
2. นำแบบสอบถามที่ต้องเรียบร้อยแล้วมาลงรหัส เพื่อประมวลผลข้อมูลด้วยโปรแกรมประมวลผลทางสถิติ

เชิงคุณภาพ

หลังจากรวบรวมแบบสอบถามทั้งหมดที่ได้เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำมาดำเนินการ ดังนี้

1. นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ภาคสนามมาพิจารณา เพื่อให้เกิดความเข้าใจข้อมูลในภาพรวมและมีการพิจารณาประเด็นที่สำคัญ
2. นำข้อมูลที่ได้อ่านอีกครั้งเพื่อเป็นการพิจารณาอย่างละเอียดแล้วจึงตีความทำการดึงข้อมูล ที่มีความสำคัญมาปรับใช้กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกร ตำบลอ่างศิระ อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี
3. นำข้อความและประโยคที่มีความหมายใกล้เคียงกันมาไว้ในกลุ่มเดียวกันมีการสร้างหัวข้อสรุป โดยจะมีรหัสกับข้อมูลกำกับไว้ทุกข้อความหรือทุกประโยค จากนั้นตั้งชื่อ คำสำคัญ โดยจะต้องจัดเป็นกลุ่มใหญ่และกลุ่มย่อยที่มีความหมายใกล้เคียงกันอยู่ภายใต้กลุ่มใหญ่
3. มีการอธิบายถึงปรากฏการณ์ที่มีความครบถ้วนสมบูรณ์ของข้อมูล โดยจะต้องเขียนให้มีความต่อเนื่องสอดคล้องกันกับข้อความหรือประโยค ซึ่งจะต้องนำข้อมูลที่ไม่จำเป็นออก

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมที่ได้ไปวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคม ซึ่งประกอบไปด้วยสถิติที่ใช้ คือ

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) เพื่ออธิบายข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล และปัจจัยด้านเศรษฐกิจ โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Arithmetic mean)

ค่าความถี่ (Frequency) ค่าสูงสุด (Maximum) ค่าต่ำสุด (Minimum) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. สถิติเชิงวิเคราะห์ เพื่อเปรียบเทียบระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม กรณีศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรตำบลอ่างศิระอำเภอมะขามจังหวัดจันทบุรี จำแนกตาม ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยด้านเศรษฐกิจ โดยใช้สถิติเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ t-test ทดสอบปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยด้านเศรษฐกิจ กับการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรตำบลอ่างศิระ อำเภอมะขามจังหวัดจันทบุรี และ One-way ANOVA โดยใช้ค่า ทดสอบความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยด้านเศรษฐกิจกับการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรตำบลอ่างศิระ อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี เมื่อพบความแตกต่างรายคู่ ใช้วิธีการทดสอบความแตกต่างรายคู่ (Post HOC) โดยวิธี LSD

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ในการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรในพื้นที่ ตำบล อ่างศิรี อำเภอมะขามจังหวัดจันทบุรี โดยมีวัตถุประสงค์ประการแรกเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรในพื้นที่ ตำบลอ่างศิรี อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรีและประการที่สองเพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางเศรษฐกิจ และปัจจัยด้านกายภาพที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรในพื้นที่ตำบลอ่างศิรี อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อปีของครอบครัว โดยมีกลุ่มตัวอย่าง คือ เกษตรกรสวนทุเรียนที่ขึ้นทะเบียนการปลูกทุเรียน ในตำบลอ่างศิรี อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี จำนวน 300 ครัวเรือน โดยใช้สถิติความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean, \bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation, SD) นำข้อมูลมาประมวลผลโดยใช้ค่าสถิติ t-test เพื่อใช้ในการเปรียบเทียบระหว่างตัวแปร และใช้ค่าสถิติ (One-way ANOVA) เพื่อหาค่าความแตกต่างระหว่างตัวแปรของการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรในพื้นที่ ตำบลอ่างศิรี อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี โดยนำเสนอผลการทดสอบและวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมาย ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่เรื่องของ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อปี เป็นต้น

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยทางเศรษฐกิจของเกษตรกรที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรในพื้นที่ตำบลอ่างศิรี อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านกายภาพของเกษตรกรที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรในพื้นที่ตำบลอ่างศิรี อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี

ส่วนที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรในพื้นที่ตำบลอ่างศิรี อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี

สำหรับสัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ในบทนี้มีความหมายดังต่อไปนี้

\bar{X}	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยเลขคณิตของข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่าง
SD	หมายถึง	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
n	หมายถึง	จำนวนของตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์
SE	หมายถึง	ความคลาดเคลื่อนหรือความผิดพลาด

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของปัจจัยส่วนบุคคล

ได้แก่ เรื่องของ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อปี เป็นต้น

ตารางที่ 4-1 ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป	จำนวนตัวอย่าง (300)	ร้อยละ (100.00)	อันดับ
เพศ			
ชาย	231	77.00	1
หญิง	69	23.00	2
รวม	300	100.00	
อายุ			
ตั้งแต่ 20 ปีลงมา	47	15.67	5
21-30 ปี	54	18.00	4
31-40 ปี	71	23.67	1
41-50 ปี	67	22.33	2
ตั้งแต่ 51 ปีขึ้นไป	61	20.33	3
รวม	300	100.00	
ระดับการศึกษา			
ไม่ได้รับการศึกษา	29	9.67	4
ประถมศึกษา	111	37.00	1
มัธยมศึกษา/ ป.ว.ช.	90	30.00	2
อนุปริญญา/ ป.ว.ศ.	47	15.67	3
ตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป	23	7.67	5
รวม	300	100.00	

ตารางที่ 4-1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวนตัวอย่าง (300)	ร้อยละ (100.00)	อันดับ
รายได้ต่อปีของครอบครัว			
ตั้งแต่ 250,000 บาท ลงมา	4	1.33	5
250,001-500,000 บาท	17	5.67	4
500,001-750,000 บาท	24	8.00	3
750,000-1,000,000 บาท	206	68.67	1
ตั้งแต่ 1,000,001 ขึ้นไป	49	16.33	2
รวม	300	100.00	

จากตารางที่ 4-1 ผลการศึกษาข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม มีดังนี้
เพศ พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 77.00 เป็นเพศหญิง
คิดเป็นร้อยละ 23.00

อายุ พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีอายุ 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 28.33 รองลงมา คือ
อายุ 21-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 25.67 ตั้งแต่ 51 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 17.00 และที่มีจำนวน
น้อยที่สุด คือ ตั้งแต่ 20 ปีลงมา คิดเป็นร้อยละ 7.67 ตามลำดับ

ระดับการศึกษา พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีระดับการศึกษา ประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ
37.00 รองลงมา คือ มัธยมศึกษาหรือป.ว.ช. คิดเป็นร้อยละ 30.00 อนุปริญญาหรือป.ว.ส. คิดเป็น
ร้อยละ 15.67 ไม่ได้รับการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 9.67 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ ตั้งแต่ปริญญาตรี
ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 7.67 ตามลำดับ

รายได้ต่อปีของครอบครัว พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีรายได้ต่อปี 500,000-750,000 บาท
คิดเป็นร้อยละ 31.00 รองลงมา คือ 750,000-1,000,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 29.67 ตั้งแต่
1,000,001 ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 24.33 250,001-500,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 12.67 และที่มีจำนวน
น้อยที่สุด ตั้งแต่ 250,000 บาท ลงมา คิดเป็นร้อยละ 2.33 ตามลำดับ

**ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยทางเศรษฐกิจของเกษตรกรที่มีผลต่อการตัดสินใจ
ปลูกทุเรียน ของเกษตรกรในพื้นที่ ตำบลอ่างศิระ อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี**

ตารางที่ 4-2 ข้อมูลปัจจัยด้านเศรษฐกิจของผู้ตอบแบบสอบถาม

ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ	จำนวนตัวอย่าง (300)	ร้อยละ (100.00)	อันดับ
จำนวนแรงงานในการปลูกทุเรียน			
ตั้งแต่ 5 คน ลงมา	34	11.33	2
6-10 คน	246	82.00	1
11-15 คน	12	4.00	3
ตั้งแต่ 16 คนขึ้นไป	8	2.67	4
รวม	300	100.00	
ต้นทุนในการปลูกทุเรียน			
ตั้งแต่ 100,000 บาท ลงมา	16	5.33	3
100,001-200,000 บาท	250	83.33	1
200,001-300,000 บาท	27	9.00	2
ตั้งแต่ 300,001 บาท ขึ้นไป	7	2.33	4
รวม	300	100.00	
สายพันธุ์ทุเรียนที่ปลูก			
หมอนทอง	245	81.67	1
ชะนี	38	12.67	2
กระดุม	9	3.00	3
ก้านยาว	8	2.67	4
รวม	300	100.00	

ตารางที่ 4-2 (ต่อ)

ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ	จำนวนตัวอย่าง (300)	ร้อยละ (100.00)	อันดับ
การได้รับข่าวสารเกี่ยวกับทุเรียน			
วิทยุ	51	17.00	2
โทรทัศน์	114	38.00	1
หนังสือพิมพ์	35	11.67	4
วารสารต่าง ๆ	38	12.67	3
อินเทอร์เน็ต	32	10.67	5
โซเชียลต่าง ๆ	30	10.00	6
รวม	300	100.00	
เทคโนโลยีที่เกษตรกรใช้			
ในการปลูกทุเรียน			
อุปกรณ์ (เช่น จอบ เสียม)	21	7.00	2
ปุ๋ยเคมี	14	4.67	4
เครื่องจักร (เช่น รถไถ รถแมคโค)	249	83.00	1
เครื่องสูบน้ำ	16	5.33	3
รวม	300	100.00	

จากตารางที่ 4-2 ผลการศึกษาข้อมูลปัจจัยด้านเศรษฐกิจของผู้ตอบแบบสอบถาม มีดังนี้ จำนวนแรงงานในการปลูกทุเรียน พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ มีจำนวนแรงงาน ในการปลูกทุเรียน จำนวน 6-10 คน คิดเป็นร้อยละ 82.00 รองลงมา ตั้งแต่ 5 คนลงมา คิดเป็นร้อยละ 11.33 จำนวน 11-15 คน คิดเป็นร้อยละ 4.00 และตั้งแต่ 16 คนขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 2.67 ตามลำดับ

ต้นทุนในการปลูกทุเรียน พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ มีต้นทุนในการปลูกทุเรียน 100,001-200,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 83.33 รองลงมา 200,001-300,001 บาท คิดเป็นร้อยละ 9.00 ตั้งแต่ 100,000 บาท ลงมา คิดเป็นร้อยละ 5.33 และ ตั้งแต่ 300,001 บาท ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 2.33 ตามลำดับ

สายพันธุ์ทุเรียนที่ปลูก พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ ปลูกทุเรียนสายพันธุ์ หมอนทอง คิดเป็นร้อยละ 81.67 รองลงมา ชะนี คิดเป็นร้อยละ 12.67 กระดุม คิดเป็นร้อยละ 3.00 และก้านยาว คิดร้อยละ 2.67

การได้รับข่าวสารเกี่ยวกับทุเรียน พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ได้รับข่าวสารจาก โทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 38.00 รองลงมา วิทยุ คิดเป็นร้อยละ 17.00 วารสารต่างๆ คิดเป็นร้อยละ 12.67 หนังสือพิมพ์ คิดเป็นร้อยละ 11.67 อินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 10.67 และ โซเชียลต่าง ๆ คิดเป็นร้อยละ 10.00 ตามลำดับ

เทคโนโลยีที่เกษตรกรใช้ในการปลูกทุเรียน พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ใช้เครื่องจักร (เช่น รถไถ รถแบคโฮ) คิดเป็นร้อยละ 83.00 รองลงมา อุปกรณ์ (เช่น จอบ เสียม) คิดเป็นร้อยละ 7.00 เครื่องสูบน้ำ คิดเป็นร้อยละ 5.33 และปุ๋ยเคมี คิดเป็นร้อยละ 4.67 ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับด้านกายภาพของเกษตรกรที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรในพื้นที่ ตำบลอ่างศิระ อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี

ตารางที่ 4-3 ข้อมูลปัจจัยด้านกายภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ปัจจัยด้านกายภาพ	จำนวนตัวอย่าง (300)	ร้อยละ (100.00)	อันดับ
ลักษณะของดินที่ปลูกทุเรียน			
ดินเหนียว	24	8.00	3
ดินร่วน	239	79.67	1
ดินทราย	37	12.33	2
รวม	300	100.00	
ลักษณะพื้นที่ปลูกทุเรียน			
ที่ราบ	97	32.33	2
ที่ราบสูง	131	43.67	1
ภูเขา	72	24.00	3
รวม	300	100.00	

ตารางที่ 4-3 (ต่อ)

ปัจจัยด้านกายภาพ	จำนวนตัวอย่าง (300)	ร้อยละ (100.00)	อันดับ
ขนาดของแหล่งน้ำ			
ตั้งแต่ 1 ไร่ ลงมา	144	48.00	1
2-3 ไร่	109	36.33	2
ตั้งแต่ 4 ไร่ ขึ้นไป	47	15.67	3
รวม	300	100.00	
การคมนาคม			
สะดวกสบาย	96	32.00	2
สะดวกสบายเป็นช่วง	114	38.00	1
ไม่สะดวกสบาย	90	30.00	3
รวม	300	100.00	
ขนาดพื้นที่ปลูกทุเรียน			
ตั้งแต่ 25 ไร่ ลงมา	78	26.00	2
26-50 ไร่	109	36.33	1
51-75 ไร่	47	15.67	3
76-100 ไร่	38	12.67	4
ตั้งแต่ 101 ไร่ ขึ้นไป	28	9.33	5
รวม	300	100.00	
ประสบการณ์ในการปลูกทุเรียน			
ตั้งแต่ 3 ปี ลงมา	44	14.67	2
3-6 ปี	223	74.33	1
7-10 ปี	19	6.33	3
ตั้งแต่ 11 ปี ขึ้นไป	14	4.67	4
รวม	300	100.00	

จากตารางที่ 4-3 ผลการศึกษาข้อมูลปัจจัยด้านกายของผู้ตอบแบบสอบถาม มีดังนี้
ลักษณะของดินที่ปลูกทุเรียน พบว่า ลักษณะของดินส่วนใหญ่เป็น ดินร่วน คิดเป็น
ร้อยละ 79.67 รองลงมา ดินทราย คิดเป็นร้อยละ 12.33 และดินเหนียว คิดเป็นร้อยละ 8.00
ตามลำดับ

ลักษณะพื้นที่ปลูกทุเรียน พบว่า ลักษณะพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบสูง คิดเป็นร้อยละ
43.67 รองลงมา ที่ราบ คิดเป็นร้อยละ 32.33 และภูเขา คิดเป็นร้อยละ 24.00 ตามลำดับ

ขนาดของแหล่งน้ำ พบว่า ขนาดของแหล่งน้ำส่วนใหญ่มีขนาด ตั้งแต่ 1 ไร่ ลงมา
คิดเป็นร้อยละ 48.00 รองลงมา 2-3 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 36.33 และตั้งแต่ 4 ไร่ ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ
15.67 ตามลำดับ

การคมนาคม พบว่า การคมนาคมส่วนใหญ่ สะดวกสบายเป็นช่วง คิดเป็นร้อยละ 38.00
รองลงมา สะดวกสบาย คิดเป็นร้อยละ 32.00 และไม่สะดวกสบาย คิดเป็นร้อยละ 30.00 ตามลำดับ

ขนาดพื้นที่ปลูกทุเรียน พบว่า ขนาดพื้นที่ปลูกทุเรียนส่วนใหญ่มีขนาด 26-50 ไร่
คิดเป็นร้อยละ 36.33 รองลงมา ตั้งแต่ 25 ไร่ ลงมา คิดเป็นร้อยละ 26.00 51-75 ไร่ คิดเป็นร้อยละ
15.67 76-100 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 12.67 และตั้งแต่ 101 ไร่ ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 9.33 ตามลำดับ

ประสบการณ์ในการปลูกทุเรียน พบว่า ประสบการณ์ในการปลูกทุเรียนส่วนใหญ่
3-6 ปี คิดเป็นร้อยละ 74.33 รองลงมา ตั้งแต่ 3 ปีลงมา คิดเป็นร้อยละ 14.67 7-10 ปี คิดเป็นร้อยละ
6.33 และตั้งแต่ 11 ปี ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 4.67 ตามลำดับ

ส่วนที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรในพื้นที่ ตำบลอ่างศิรี อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี

ตารางที่ 4-4 ข้อมูลการตัดสินใจปลูกทุเรียนของผู้ตอบแบบสอบถาม

การตัดสินใจปลูกทุเรียน ของเกษตรกร	จำนวนตัวอย่าง (300)	ร้อยละ (100.00)	อันดับ
ตัดสินใจปลูกทุเรียน	224	74.67	1
ตัดสินใจไม่ปลูกทุเรียน	76	25.33	2
รวม	300	100.00	

จากตารางที่ 4-4 ผลการศึกษาข้อมูลการตัดสินใจปลูกทุเรียนของผู้ตอบแบบสอบถาม มีดังนี้

การตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกร พบว่า ส่วนใหญ่ตัดสินใจปลูกทุเรียน คิดเป็นร้อยละ 74.67 และตัดสินใจไม่ปลูกทุเรียน คิดเป็นร้อยละ 25.33 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ทดสอบปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.1 ทดสอบปัจจัยส่วนบุคคลของเกษตรกรด้านเพศที่ต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรแตกต่างกัน

H_0 : ปัจจัยส่วนบุคคลของเกษตรกร ด้านเพศแตกต่างกันมีต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรไม่แตกต่างกัน

H_1 : ปัจจัยส่วนบุคคลของเกษตรกร ด้านเพศแตกต่างกันมีต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรแตกต่างกัน

ตารางที่ 4-5 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคลของเกษตรกร ด้านเพศ

เพศ	ปัจจัยสำคัญในการตัดสินใจปลูกทุเรียน			
	\bar{x}	SD	T	p-value
ชาย	1.25	0.432	-0.468	0.355
หญิง	1.28	0.450		

*P-value < 0.05

จากตารางผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ T-test โดยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) ระดับนัยสำคัญ 0.05 P-Value = 0.355 ซึ่งมีค่ามากกว่า $\alpha = 0.05$ ($P > \alpha$) พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลของเกษตรกรด้านเพศแตกต่างกัน ส่งผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.2 ทดสอบปัจจัยส่วนบุคคลของเกษตรกรด้านอายุที่ต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรแตกต่างกัน

H_0 : ปัจจัยส่วนบุคคลของเกษตรกร ด้านอายุแตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรไม่แตกต่างกัน

H_1 : ปัจจัยส่วนบุคคลของเกษตรกร ด้านอายุแตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรแตกต่างกัน

ตารางที่ 4-6 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคลของเกษตรกร ด้านอายุ

อายุ	ปัจจัยสำคัญในการตัดสินใจปลูกทุเรียน				
	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	.604	4	.151	.793	.530
ภายในกลุ่ม	56.143	295	.190		
รวม	56.747	299			

*P-value < 0.05

จากตารางผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ F-test โดยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) ระดับนัยสำคัญ 0.05 P-Value = 0.530 ซึ่งมีค่ามากกว่า $\alpha = 0.05$ ($P > \alpha$) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคลของเกษตรกรด้านอายุแตกต่างกัน ส่งผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.3 ทดสอบปัจจัยส่วนบุคคลของเกษตรกรด้านระดับการศึกษาที่ต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรแตกต่างกัน

H_0 : ปัจจัยส่วนบุคคลของเกษตรกร ด้านระดับการศึกษาแตกต่างกันมีต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรไม่แตกต่างกัน

H_1 : ปัจจัยส่วนบุคคลของเกษตรกร ด้านระดับการศึกษาแตกต่างกันมีต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรแตกต่างกัน

ตารางที่ 4-7 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคล ที่ต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกร ตำบลอ่างศิระ อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	ปัจจัยสำคัญในการตัดสินใจปลูกทุเรียน				
	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	.660	4	.165	.868	.484
ภายในกลุ่ม	56.087	295	.190		
รวม	56.747	299			

*P-value < 0.05

จากตารางผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ F-test โดยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) ระดับนัยสำคัญ 0.05 P-Value = 0.484 ซึ่งมีค่ามากกว่า $\alpha = 0.05$ ($P > \alpha$) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคลของเกษตรกร ด้านระดับการศึกษาแตกต่างกัน ส่งผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.4 ทดสอบปัจจัยส่วนบุคคลของเกษตรกรด้านรายได้เฉลี่ยต่อปี ของครอบครัวที่ต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรแตกต่างกัน

H_0 : ปัจจัยส่วนบุคคลของเกษตรกร ด้านรายได้เฉลี่ยต่อปีของครอบครัวแตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรไม่แตกต่างกัน

H_1 : ปัจจัยส่วนบุคคลของเกษตรกร ด้านรายได้เฉลี่ยต่อปีของครอบครัวแตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรแตกต่างกัน

ตารางที่ 4-8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคล ที่ต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกร ตำบลอ่างศิระ อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามรายได้ต่อปีของครอบครัว

รายได้ต่อปีของครอบครัว	ปัจจัยสำคัญในการตัดสินใจปลูกทุเรียน				
	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	1.941	4	.485	2.611	.036
ภายในกลุ่ม	54.806	295	.186		
รวม	56.747	299			

*P-value < 0.05

จากตารางผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ F-test โดยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) ระดับนัยสำคัญ 0.05 P-Value = 0.036 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า $\alpha = 0.05$ ($P < \alpha$) นั่นคือ ขอมรับสมมติฐานหลัก (H0) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคลของเกษตรกร ด้านรายได้เฉลี่ยต่อปีของครอบครัวแตกต่างกัน ส่งผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรแตกต่างกัน

ดังนั้นจึงต้องนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple comparison) โดยการใช้การทดสอบแบบ LSD เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังตารางที่ 4-8 เมื่อพิจารณารายคู่ตามแบบ LSD ได้ดังนี้

ตารางที่ 4-9 การเปรียบเทียบรายคู่แตกต่างกันของปัจจัยส่วนบุคคล มีผลต่อการตัดสินใจ
ปลูกทุเรียนของเกษตรกร ตำบลอ่างศิระ อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี
จำแนกตามรายได้ต่อปีของครอบครัว

รายได้เฉลี่ยต่อปีของ ครอบครัว	\bar{x}	ตั้งแต่	250,001-	500,001-	750,001-	ตั้งแต่
		250,000	500,000	750,000	1,000,000	1,000,001
		บาท ลงมา	บาท	บาท	บาท	บาท ขึ้นไป
ตั้งแต่ 250,000 บาท ลงมา	1.25					
250,001-500,000 บาท	1.18					
500,001-750,000 บาท	1.00				-0.29126*	
750,001- 1,000,000 บาท	1.29			0.29126		
ตั้งแต่ 1,000,001 บาท ขึ้นไป	1.24					

สมมติฐานที่ 1.6 ทดสอบปัจจัยด้านเศรษฐกิจของเกษตรกรด้านจำนวนแรงงานในการปลูก
ทุเรียนที่ต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรแตกต่างกัน

H_0 : ปัจจัยด้านเศรษฐกิจของเกษตรกร ด้านจำนวนแรงงานในการปลูกทุเรียนแตกต่างกัน
มีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรไม่แตกต่างกัน

H_1 : ปัจจัยด้านเศรษฐกิจของเกษตรกร ด้านจำนวนแรงงานในการปลูกทุเรียนแตกต่างกัน
มีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรแตกต่างกัน

ตารางที่ 4-10 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัย
ด้านเศรษฐกิจที่ต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกร ตำบลอ่างศิระ
อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามจำนวนแรงงานในการปลูกทุเรียน

จำนวนแรงงานในการปลูกทุเรียน	ปัจจัยสำคัญในการตัดสินใจปลูกทุเรียน				
	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	2.259	3	.753	4.091	.007
ภายในกลุ่ม	54.487	296	.184		
รวม	56.747	299			

*P-value < 0.05

จากตารางผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ F-test โดยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน
แบบทางเดียว (One-Way ANOVA) ระดับนัยสำคัญ 0.05 P-Value = 0.007 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า
 $\alpha = 0.05$ ($P < \alpha$) นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ปัจจัยด้านเศรษฐกิจของ
เกษตรกรด้านจำนวนแรงงานในการปลูกทุเรียนแตกต่างกัน ส่งผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของ
เกษตรกรแตกต่างกัน

ดังนั้นจึงต้องนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple comparison) โดยการใช้การทดสอบ
แบบ LSD เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังตารางที่ 4-10
เมื่อพิจารณาารายคู่ตามแบบ LSD ได้ดังนี้

ตารางที่ 4-11 การเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยด้านเศรษฐกิจที่ต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจ
ปลูกทุเรียนของเกษตรกร ตำบลอ่างศิระ อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี จำแนกตาม
จำนวนแรงงานในการปลูกทุเรียน

จำนวนแรงงาน ในการปลูกทุเรียน	\bar{x}	ตั้งแต่ 5 คน ลงมา	6-10 คน	11-15คน	ตั้งแต่ 16 คน ขึ้นไป
ตั้งแต่ 5 คน ลงมา	1.09				-0.41176*
6-10 คน	1.27				
11-15 คน	1.50	0.41176			
ตั้งแต่ 16 คน ขึ้นไป	1.00				

สมมติฐานที่ 1.7 ทดสอบปัจจัยด้านเศรษฐกิจของเกษตรกรด้านต้นทุนในการปลูกทุเรียนที่ต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรแตกต่างกัน

H_0 : ปัจจัยด้านเศรษฐกิจของเกษตรกร ด้านต้นทุนในการปลูกทุเรียนแตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกร ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ปัจจัยด้านเศรษฐกิจของเกษตรกร ด้านต้นทุนในการปลูกทุเรียนแตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรแตกต่างกัน

ตารางที่ 4-12 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยด้านเศรษฐกิจที่ต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกร ตำบลอ่างศิระ อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามต้นทุนในการปลูกทุเรียน

ต้นทุนในการปลูกทุเรียน	ปัจจัยสำคัญในการตัดสินใจปลูกทุเรียน				
	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	1.948	3	.649	3.507	.016
ภายในกลุ่ม	54.799	296	.185		
รวม	56.747	299			

*P-value < 0.05

จากตารางผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ F-test โดยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) ระดับนัยสำคัญ 0.05 P-Value = 0.016 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า $\alpha = 0.05$ ($P < \alpha$) นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ปัจจัยด้านเศรษฐกิจของเกษตรกรด้านต้นทุนในการปลูกทุเรียนแตกต่างกัน ส่งผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรแตกต่างกัน

ดังนั้นจึงต้องนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยการใช้การทดสอบแบบ LSD เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังตารางที่ 4-12 เมื่อพิจารณารายคู่ตามแบบ LSD ได้ดังนี้

ตารางที่ 4-13 การเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยด้านเศรษฐกิจที่ต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกร ตำบลอ่างศิระ อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามต้นทุนในการปลูกทุเรียน

ต้นทุนในการปลูกทุเรียน	\bar{x}	ตั้งแต่ 100,000 บาท ลงมา	100,001- 200,000 บาท	200,001- 300,000 บาท	ตั้งแต่ 300,001 บาท ขึ้นไป
ตั้งแต่ 100,000 บาท ลงมา	1.56		0.33450*		
100,001- 200,000 บาท	1.23	-0.33450*			
200,001- 300,000 บาท	1.33				

ตารางที่ 4-13 (ต่อ)

ต้นทุนในการปลูกทุเรียน	\bar{x}	ตั้งแต่ 100,000 บาท ลงมา	100,001- 200,000 บาท	200,001- 300,000 บาท	ตั้งแต่ 300,001 บาท ขึ้นไป
ตั้งแต่ 300,001 บาท ขึ้นไป	1.14				

สมมติฐานที่ 1.8 ทดสอบปัจจัยด้านเศรษฐกิจของเกษตรกรด้านสายพันธุ์ทุเรียนที่ต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรแตกต่างกัน

H_0 : ปัจจัยด้านเศรษฐกิจของเกษตรกร ด้านสายพันธุ์ทุเรียนแตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรไม่แตกต่างกัน

H_1 : ปัจจัยด้านเศรษฐกิจของเกษตรกร ด้านสายพันธุ์ทุเรียนแตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรแตกต่างกัน

ตารางที่ 4-14 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยด้านเศรษฐกิจที่ต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกร ตำบลอ่างศิระ อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามสายพันธุ์ทุเรียน

สายพันธุ์ทุเรียน	ปัจจัยสำคัญในการตัดสินใจปลูกทุเรียน				
	SS	Df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	1.922	3	.641	3.460	.017
ภายในกลุ่ม	54.824	296	.185		
รวม	56.747	299			

*P-value < 0.05

จากตารางผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ F-test โดยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) ระดับนัยสำคัญ 0.05 P-Value = 0.017 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า $\alpha = 0.05$ ($P < \alpha$) นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ปัจจัยด้านเศรษฐกิจของเกษตรกรด้านสายพันธุ์ทุเรียนแตกต่างกัน ส่งผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรแตกต่างกัน

ดังนั้นจึงต้องนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยการใช้การทดสอบแบบ LSD เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังตารางที่ 4-14 เมื่อพิจารณารายคู่ตามแบบ LSD ได้ดังนี้

ตารางที่ 4-15 การเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยด้านเศรษฐกิจที่ต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกร ตำบลอ่างศิระ อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามสายพันธุ์ทุเรียน

สายพันธุ์ทุเรียน	\bar{x}	หอมทอง	ชะนี	กระดุม	ก้านยาว
หอมทอง	1.2327			-0.43401*	
ชะนี	1.3158				
กระดุม	1.6667	0.43401*			
ก้านยาว	1.1250				

สมมติฐานที่ 1.9 ทดสอบปัจจัยด้านเศรษฐกิจของเกษตรกรด้านการได้รับข่าวสาร
ที่ต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรแตกต่างกัน

H_0 : ปัจจัยด้านเศรษฐกิจของเกษตรกร ด้านการได้รับข่าวสารแตกต่างกัน
มีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกร ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ปัจจัยด้านเศรษฐกิจของเกษตรกร ด้านการได้รับข่าวสารแตกต่างกัน
มีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรแตกต่างกัน

ตารางที่ 4-16 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัย
ด้านเศรษฐกิจที่ต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกร ตำบลอ่างศิระ
อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามการได้รับข่าวสาร

การได้รับข่าวสาร	ปัจจัยสำคัญในการตัดสินใจปลูกทุเรียน				
	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	1.861	5	.372	1.994	.080
ภายในกลุ่ม	54.886	294	.187		
รวม	56.747	299			

* P-value < 0.05

จากตารางผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ F-test โดยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน
แบบทางเดียว (One-Way ANOVA) ระดับนัยสำคัญ 0.05 P-Value = 0.080 ซึ่งมีค่ามากกว่า
 $\alpha = 0.05$ ($P > \alpha$) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ
ของเกษตรกรด้านการได้รับข่าวสารแตกต่างกัน ส่งผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกร
ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.9 ทดสอบปัจจัยด้านเศรษฐกิจของเกษตรกรด้านเทคโนโลยี
ในการปลูกทุเรียนที่ต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรแตกต่างกัน

H_0 : ปัจจัยด้านเศรษฐกิจของเกษตรกร ด้านเทคโนโลยีในการปลูกทุเรียนแตกต่างกัน
มีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกร ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ปัจจัยด้านเศรษฐกิจของเกษตรกร ด้านเทคโนโลยีในการปลูกทุเรียนแตกต่างกัน
มีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรแตกต่างกัน

ตารางที่ 4-17 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยด้านเศรษฐกิจที่ต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกร ตำบลอ่างศิระ อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามอุปกรณ์ในการปลูกทุเรียน

เทคโนโลยีในการปลูกทุเรียน	ปัจจัยสำคัญในการตัดสินใจปลูกทุเรียน				
	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	1.113	3	.371	1.974	.118
ภายในกลุ่ม	55.634	296	.188		
รวม	56.747	299			

*P-value < 0.05

จากตารางผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ F-test โดยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) ระดับนัยสำคัญ 0.05 P-Value = 0.118 ซึ่งมีค่ามากกว่า $\alpha = 0.05$ ($P > \alpha$) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ปัจจัยด้านเศรษฐกิจของเกษตรกรด้านเทคโนโลยีในการปลูกทุเรียนแตกต่างกัน ส่งผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.10 ทดสอบปัจจัยด้านกายภาพของเกษตรกรตามลักษณะของดินที่ปลูกทุเรียนที่ต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรแตกต่างกัน

H_0 : ปัจจัยด้านกายภาพของเกษตรกร ตามลักษณะของดินที่ปลูกทุเรียนที่แตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรไม่แตกต่างกัน

H_1 : ปัจจัยด้านกายภาพของเกษตรกร ตามลักษณะของดินที่ปลูกทุเรียนที่แตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรแตกต่างกัน

ตารางที่ 4-18 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยด้านกายภาพที่ต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกร ตำบลอ่างศิระ อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามลักษณะของดินที่ปลูกทุเรียน

ลักษณะของดินที่ปลูกทุเรียน	ปัจจัยสำคัญในการตัดสินใจปลูกทุเรียน				
	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	1.006	2	.503	2.680	.070
ภายในกลุ่ม	55.741	297	.188		
รวม	56.747	299			

*P-value < 0.05

จากตารางผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ F-test โดยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) ระดับนัยสำคัญ 0.05 P-Value = 0.070 ซึ่งมีค่ามากกว่า $\alpha = 0.05$ ($P > \alpha$) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ปัจจัยด้านกายภาพของเกษตรกรตามลักษณะของดินที่ปลูกทุเรียนที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.11 ทดสอบปัจจัยด้านกายภาพของเกษตรกรตามลักษณะพื้นที่ที่ปลูกทุเรียนที่ต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรแตกต่างกัน

H_0 : ปัจจัยด้านกายภาพของเกษตรกร ตามลักษณะพื้นที่ที่ปลูกทุเรียนที่แตกต่างกัน มีต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรไม่แตกต่างกัน

H_1 : ปัจจัยด้านกายภาพของเกษตรกร ตามลักษณะพื้นที่ที่ปลูกทุเรียนที่แตกต่างกัน มีต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรแตกต่างกัน

ตารางที่ 4-19 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยด้านกายภาพที่ต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกร ตำบลอ่างศิระ อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามลักษณะพื้นที่ที่ปลูกทุเรียน

ลักษณะพื้นที่ที่ปลูกทุเรียน	ปัจจัยสำคัญในการตัดสินใจปลูกทุเรียน				
	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	.856	2	.428	2.274	.105
ภายในกลุ่ม	55.891	297	.188		
รวม	56.747	299			

*P-value < 0.05

จากตารางผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ F-test โดยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) ระดับนัยสำคัญ 0.05 P-Value = 0.105 ซึ่งมีค่ามากกว่า $\alpha = 0.05$ ($P > \alpha$) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ปัจจัยด้านกายภาพของเกษตรกรตามลักษณะพื้นที่ที่ปลูกทุเรียนที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.12 ทดสอบปัจจัยด้านกายภาพของเกษตรกรตามขนาดของแหล่งน้ำที่ต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรแตกต่างกัน

H_0 : ปัจจัยด้านกายภาพของเกษตรกร ตามขนาดของแหล่งน้ำที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรไม่แตกต่างกัน

H_1 : ปัจจัยด้านกายภาพของเกษตรกร ตามขนาดของแหล่งน้ำที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรแตกต่างกัน

ตารางที่ 4-20 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยด้านกายภาพที่ต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกร ตำบลอ่างศิระ อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามขนาดของแหล่งน้ำ

ขนาดของแหล่งน้ำ	ปัจจัยสำคัญในการตัดสินใจปลูกทุเรียน				
	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	1.778	2	.889	4.804	.009
ภายในกลุ่ม	54.969	297	.185		
รวม	56.747	299			

*P-value < 0.05

จากตารางผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ F-test โดยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) ระดับนัยสำคัญ 0.05 P-Value = 0.009 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า $\alpha = 0.05$ ($P < \alpha$) นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ปัจจัยด้านกายภาพของเกษตรกรด้านขนาดของแหล่งน้ำแตกต่างกัน ส่งผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรแตกต่างกัน

ดังนั้นจึงต้องนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยการใช้การทดสอบแบบ LSD เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังตารางที่ 4-20 เมื่อพิจารณารายคู่ตามแบบ LSD ได้ดังนี้

ตารางที่ 4-21 การเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยด้านกายภาพที่ต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกร ตำบลอ่างศิระ อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามขนาดของแหล่งน้ำ

ขนาดของแหล่งน้ำ	\bar{x}	ตั้งแต่ 1 ไร่ลงมา	2-3 ไร่	ตั้งแต่ 4 ไร่ขึ้นไป
ตั้งแต่ 1 ไร่ลงมา	1.33		0.150*	
2-3 ไร่	1.18	-0.150*		-
ตั้งแต่ 4 ไร่ขึ้นไป	1.17			

สมมติฐานที่ 1.12 ทดสอบปัจจัยด้านกายภาพของเกษตรกรตามการคมนาคมที่ต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรแตกต่างกัน

H_0 : ปัจจัยด้านกายภาพของเกษตรกร ตามการคมนาคมที่แตกต่างกันมีต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรไม่แตกต่างกัน

H_1 : ปัจจัยด้านกายภาพของเกษตรกร ตามการคมนาคมที่แตกต่างกันมีต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรแตกต่างกัน

ตารางที่ 4-22 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยด้านกายภาพที่ต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกร ตำบลอ่างศิระ อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามการคมนาคม

การคมนาคม	ปัจจัยสำคัญในการตัดสินใจปลูกทุเรียน				
	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	.002	2	.001	.004	.996
ภายในกลุ่ม	56.754	297	.191		
รวม	56.747	299			

* P-value < 0.05

จากตารางผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ F-test โดยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) ระดับนัยสำคัญ 0.05 P-Value = 0.996 ซึ่งมีค่ามากกว่า $\alpha = 0.05$ ($P > \alpha$) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ปัจจัยด้านกายภาพของเกษตรกรตามการคมนาคมที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.13 ทดสอบปัจจัยด้านกายภาพของเกษตรกรตามขนาดพื้นที่ปลูกทุเรียนที่ต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรแตกต่างกัน

H_0 : ปัจจัยด้านกายภาพของเกษตรกร ตามขนาดพื้นที่ปลูกทุเรียนที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรไม่แตกต่างกัน

H_1 : ปัจจัยด้านกายภาพของเกษตรกร ตามขนาดพื้นที่ปลูกทุเรียนที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียน

ตารางที่ 4-23 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยด้านกายภาพที่ต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกร ตำบลอ่างศิระ อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามขนาดพื้นที่ปลูกทุเรียน

ขนาดพื้นที่ปลูกทุเรียน	ปัจจัยสำคัญในการตัดสินใจปลูกทุเรียน				
	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	1.363	4	.341	1.814	.126
ภายในกลุ่ม	55.384	295	.188		
รวม	56.747	199			

*P-value < 0.05

จากตารางผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ F-test โดยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) ระดับนัยสำคัญ 0.05 P-Value = 0.126 ซึ่งมีค่ามากกว่า $\alpha = 0.05$ ($P > \alpha$) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ปัจจัยด้านกายภาพของเกษตรกรตามขนาดพื้นที่ปลูกทุเรียนที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.13 ทดสอบปัจจัยด้านกายภาพของเกษตรกรตามประสบการณ์ในการปลูกทุเรียนที่ต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรแตกต่างกัน

H_0 : ปัจจัยด้านกายภาพของเกษตรกร ตามประสบการณ์ในการปลูกทุเรียนที่แตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรไม่แตกต่างกัน

H_1 : ปัจจัยด้านกายภาพของเกษตรกร ตามประสบการณ์ในการปลูกทุเรียนที่แตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียน

ตารางที่ 4-24 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยด้านกายภาพที่ต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกร ตำบลอ่างศิระ อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามประสบการณ์ในการปลูกทุเรียน

ประสบการณ์ในการปลูกทุเรียน	ปัจจัยสำคัญในการตัดสินใจปลูกทุเรียน				
	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	2.875	3	.958	5.266	.001
ภายในกลุ่ม	53.872	296	.182		
รวม	56.747	299			

*P-value < 0.05

จากตารางผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ F-test โดยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) ระดับนัยสำคัญ 0.05 P-Value = 0.001 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า $\alpha = 0.05$ ($P < \alpha$) นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ปัจจัยด้านกายภาพของเกษตรกรด้านประสบการณ์ในการปลูกทุเรียนแตกต่างกัน ส่งผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรแตกต่างกัน

ดังนั้นจึงต้องนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยการใช้การทดสอบแบบ LSD เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังตารางที่ 4-24 เมื่อพิจารณารายคู่ตามแบบ LSD ได้ดังนี้

ตารางที่ 4-25 การเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยด้านกายภาพที่ต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกร ตำบลอ่างศิระ อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามประสบการณ์ในการปลูกทุเรียน

ประสบการณ์ในการปลูกทุเรียน	\bar{x}	ตั้งแต่ 3 ปี ลงมา	3-6 ปี	7-10 ปี	ตั้งแต่ 11 ปี ขึ้นไป
ตั้งแต่ 3 ปี ลงมา	1.14				-0.43506*
3-6 ปี	1.27		-		
7-10 ปี	1.05				-0.51880*
ตั้งแต่ 11 ปี ขึ้นไป	1.57	0.43506*		0.51880*	

ผลการวิเคราะห์การสัมภาษณ์เชิงลึกของเกษตรกรสวนทุเรียนที่ขึ้นทะเบียน
การปลูกทุเรียน ตำบลอ่างศิระ อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี

การสัมภาษณ์ผู้วิจัยใช้การสนทนาหรือการเจรจาอย่างมีจุดมุ่งหมาย โดยมีการสัมภาษณ์
แบบมีโครงสร้าง (Structured interviews) ระหว่างบุคคล 2 ฝ่าย คือ ผู้สัมภาษณ์ และผู้ให้สัมภาษณ์
ภายใต้บรรยากาศของการปฏิสัมพันธ์อันดีระหว่างกัน โดยผู้สัมภาษณ์จะเป็นผู้กำหนดเนื้อหา
และโครงสร้างของการสนทนาเกี่ยวกับเกี่ยวกับเรื่องที่ต้องการทราบ เพื่อให้ผู้ให้ข้อมูลตอบคำถาม
ตรงต่อความเป็นจริง ซึ่งคำถามจะครอบคลุมขอบเขตของการวิจัยที่ต้องการจะศึกษาเพื่อให้บรรลุ
วัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยกำหนดเป็นการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) และมีขั้นตอน
ในการดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

สัมภาษณ์เกษตรกรสวนทุเรียนที่ขึ้นทะเบียนการปลูกทุเรียนใน ตำบลอ่างศิระ
อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี คำถามสำหรับเกษตรกร 10 คน

ข้อที่ 1 ท่านมีการตัดสินใจปลูกทุเรียนอย่างไร

ข้อที่ 2 ปัญหาและอุปสรรคที่ท่านได้พบเจอในการตัดสินใจปลูกทุเรียน

ข้อที่ 3 ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไขปัญหาของท่านในการตัดสินใจปลูกทุเรียน

ตารางที่ 4-26 การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก สำหรับเกษตรกรสวนทุเรียนที่ขึ้นทะเบียนการปลูกทุเรียน
ในตำบลอ่างศิระ อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี

เกษตรกร	ความคิดเห็น
1. คุณมนตรี จินดาพรรณ	- ในตลาดทุเรียนทุกวันนี้ มีราคาสูงมาก - แรงงานหายาก - ให้แรงงานเดิมที่มีอยู่ ช่วยติดต่อหาแรงงานที่ เป็นญาติหรือหมู่บ้านเดียวกันให้
2. คุณชนกฤต หัตถพิณชพร	- ทุเรียน เป็นผลไม้ที่มีความต้องการของตลาด สูง - มีความวุ่นวายและเสียเวลาในการทำเรื่อง กรรมแรงงานมาก - ติดต่อเจ้าหน้าที่ล่วงหน้า หาเอกสารที่ต้องใช้ แล้วกรอกให้พร้อม มีเก็บไว้ที่บ้านหลายๆชุด เพื่อรับคนเพิ่ม

ตารางที่ 4-26 (ต่อ)

เกษตรกร	ความคิดเห็น
3. คุณทวีรักษ์ เสริมปราโมทย	<ul style="list-style-type: none"> - ทุเรียนเป็นผลไม้ที่ตลาดต่างประเทศมีความต้องการเป็นอย่างมาก - แรงงานอยู่ทำงานไม่นาน หาเรื่องเพิ่มค่าแรง - สร้างแรงจูงใจ โดยการจ้างแบบเหมาและจ้างแบบรายวัน
4. คุณจตุรงค์ เทียมพล	<ul style="list-style-type: none"> - ราคาสูง ตลาดต้องการมาก - แรงงานบางคนไม่สามารถพูดไทยได้ - ใช้ภาษามือค่อยๆอธิบาย และให้แรงงานเดิมช่วยพูดคุย แปลภาษาให้เข้าใจกันทุกฝ่าย
5. คุณพัฒนชล อัครนิโชค	<ul style="list-style-type: none"> - คำนิยมในการปลูกสูง - แรงงานไม่มีประสบการณ์การทำงานเลย - เริ่มสอนงานใหม่ พร้อมให้แรงงานเดิมช่วยสอนเพิ่มเติม
6. คุณจิรัชย์พรรณ หอมหวาน	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นผลไม้เศรษฐกิจของภาคตะวันออก - ค่าปุ๋ยและยาในการบำรุงรักษา มีราคาสูง - ใช้ยาและปุ๋ยไม่หลากหลายชนิดมาก เลือกใช้ตามความเหมาะสม
7. คุณคะนิงสุข พาสกุล	<ul style="list-style-type: none"> - ครอบครัวมีสวนทุเรียน จึงสานต่อสืบทอดจากบรรพบุรุษ - อุปกรณ์การเกษตรที่ดี มีราคาที่สูง - หากเริ่มต้นด้วยงบที่ไม่สูงมาก จะเลือกใช้ อุปกรณ์เกรดรองลงมาใช้ก่อน หากมีผลกำไรเพิ่มขึ้น ค่อยทำการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง
8. คุณปัทมา วิทธีรานุกุล	<ul style="list-style-type: none"> - ผลตอบแทนสูง - บางพื้นที่มีแหล่งน้ำน้อย - จุดเจาะน้ำบาดาลเพิ่ม หรือขุดบ่อให้ลึกเพื่อเก็บกักน้ำช่วงหน้าฝน

ตารางที่ 4-26 (ต่อ)

เกษตรกร	ความคิดเห็น
9. คุณณัฐกรณ์ อุปัทธวานิช	<ul style="list-style-type: none"> - มีผลกำไรมาก - น้ำจากเขาหรือเขื่อนไหลมาไม่ถึง - จุดสระน้ำให้กว้างและลึกขึ้น หรือสูบน้ำมากักตุนไว้ในสวน
10. คุณปัทมา วิจิตรกุล	<ul style="list-style-type: none"> - มีประสบการณ์ในการปลูกทุเรียนมายาวนาน - ปริมาณน้ำไม่เพียงพอต่อความต้องการของต้นไม้ - สูบน้ำจากสระของส่วนรวมมาใช้ในสวนหรือทอยน้ำมาเก็บในสระที่สวน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรใน ตำบลอ่างศิระ อำเภอมะขามจังหวัดจันทบุรี” เป็นการวิจัยเชิงผสม มีทั้งการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ ซึ่งทำการสัมภาษณ์เกษตรกรในตำบลอ่างศิระ อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี จำนวน 10 คน และเชิงปริมาณ โดยทำการเก็บข้อมูลจำนวน 300 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 ของแบบสอบถามทั้งหมด มาทำการวิเคราะห์ โดยวิธีการทางสถิติตามวัตถุประสงค์การวิจัยโดยนำเสนอผลการทดสอบและวิเคราะห์ข้อมูล และแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ เกษตรกรที่ขึ้นทะเบียน ในตำบลอ่างศิระ อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี จำนวนรวมทั้งสิ้น 300 คน ด้วยวิธีการสำรวจ (Survey research method) ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดแนวทางในการดำเนินการวิจัย โดยมีรายละเอียด ในเรื่องการกำหนดกลุ่มตัวอย่างประชากร การสุ่มตัวอย่าง การเก็บรวบรวมข้อมูล การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล จากนั้นผู้วิจัยได้นำข้อมูล ไปทำการประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical package for the social sciences) ซึ่งสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และส่วนการทดสอบสมมติฐานนั้นใช้การพิสูจน์ความแตกต่างแบบ One Way ANOVA

- ส่วนที่ 1 ข้อมูลเชิงพรรณนาเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของเกษตรกร
- ส่วนที่ 2 ข้อมูลเชิงพรรณนาเกี่ยวกับปัจจัยด้านเศรษฐกิจของเกษตรกร
- ส่วนที่ 3 ข้อมูลเชิงพรรณนาเกี่ยวกับปัจจัยด้านกายภาพของเกษตรกร
- ส่วนที่ 4 ข้อมูลเชิงพรรณนาเกี่ยวกับการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกร
- ส่วนที่ 5 ข้อมูลเชิงพรรณนาจากการสัมภาษณ์เกษตรกร
- ส่วนที่ 6 ข้อมูลเชิงอนุมานของผลการทดสอบสมมติฐาน

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรในพื้นที่ ตำบลอ่างศิระ อำเภอมะขามจังหวัดจันทบุรี

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเชิงพรรณนาเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของเกษตรกร

ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของเกษตรกร พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง อายุ 31-40 ปีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 23.67 ระดับการศึกษาประถมศึกษาศึกษามีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.00 รายได้ต่อปีของครอบครัว 750,000-1,000,000 บาท มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 68.67

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเชิงพรรณนาเกี่ยวกับปัจจัยด้านเศรษฐกิจของเกษตรกร

ผลการศึกษาปัจจัยด้านเศรษฐกิจของเกษตรกร พบว่า ส่วนใหญ่ มีจำนวนแรงงานในการปลูกทุเรียน 6-10 คน คิดเป็นร้อยละ 82.00 ต้นทุนในการปลูกทุเรียน 100,001-200,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 83.33 สายพันธุ์ทุเรียนที่ปลูก หมอนทอง คิดเป็นร้อยละ 81.67 เกษตรกรรับข่าวสารจากโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 38.00 เกษตรกรใช้ เครื่องจักร (เช่น รถไถ รถแบคโฮ) คิดเป็นร้อยละ 83.00

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเชิงพรรณนาเกี่ยวกับปัจจัยด้านกายภาพของเกษตรกร

ผลการศึกษาปัจจัยด้านกายภาพของเกษตรกร พบว่า ส่วนใหญ่ ลักษณะของดิน เป็น ดินร่วน คิดเป็นร้อยละ 79.67 ลักษณะพื้นที่เป็นที่ราบสูง คิดเป็นร้อยละ 43.67 ขนาดของแหล่งน้ำ มีขนาด ตั้งแต่ 1 ไร่ ลงมา คิดเป็นร้อยละ 48.00 การคมนาคมสะดวกสบายเป็นช่วง คิดเป็นร้อยละ 38.00 ขนาดพื้นที่ปลูกทุเรียนมีขนาด 26-50 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 36.33 ประสบการณ์ในการปลูก ทุเรียน 3-6 ปี คิดเป็นร้อยละ 74.33

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเชิงพรรณนาเกี่ยวกับการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกร

ผลการศึกษาการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกร พบว่า ตัดสินใจปลูกทุเรียน คิดเป็น ร้อยละ 74.67

ส่วนที่ 5 ข้อมูลเชิงพรรณนาจากการสัมภาษณ์เกษตรกร

เกษตรกรส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่าทำไมถึงตัดสินใจปลูกทุเรียน เพราะทุเรียนเป็นผลไม้ ที่มีความต้องการของตลาดสูง ราคาดีตลอดทั้งฤดูผลไม้ เป็นผลไม้เศรษฐกิจ มีค่านิยมสูง และครอบครัวมีการทำสวนทุเรียนมาตั้งแต่บรรพบุรุษ

ปัญหาและอุปสรรคที่เกษตรกร พบคือ แรงงานหายากไม่สามารถสื่อสารได้ เนื่องจาก พูดคนละภาษา แรงงานไม่มีประสบการณ์ในการทำงานและอยู่ทำงานได้ไม่นาน การทำเรื่อง ขอบัตรทำงานของแรงงานมีความล่าช้ามาก ขนาดของแหล่งน้ำไม่เพียงพอต่อการดูแลรักษาต้น ทุเรียน เกษตรกรได้มีการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคต่าง โดยการ ให้แรงงานที่ทำงานอยู่แล้ว ให้หาญาติหรือคนในหมู่บ้านมาทำงาน แล้วใช้ภาษามือในการสอนงานคนที่พูดภาษาไทยไม่ได้ มีการเพิ่มค่าแรงให้กับคนงานที่ทำงานอยู่นานและมีประสบการณ์ในการทำงานมาก มีการทำเรื่อง

ของแรงงานล่วงหน้าเพื่อความสะดวกสบายและรวดเร็ว และเกษตรกรยังได้มีการขุดเจาะแหล่งน้ำหรือขยายให้เพียงพอต่อการดูแลรักษาต้นทุเรียน

ทดสอบสมมติฐาน

ส่วนที่ 6 ข้อมูลเชิงอนุมานของผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรแตกต่างกันพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้าน รายเฉลี่ยต่อปีของครอบครัวของเกษตรกรมีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ และปัจจัยด้านกายภาพที่ต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรแตกต่างกัน พบว่า ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ได้แก่ ด้านจำนวนแรงงาน ในการปลูกทุเรียน ด้านต้นทุนในการปลูกทุเรียน ด้านสายพันธุ์ทุเรียน ปัจจัยทางกายภาพ ได้แก่ ด้านขนาดของแหล่งน้ำ ด้านประสิทธิภาพ ที่ต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียน ของเกษตรกรแตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

จุดประสงค์ที่ 1 เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรในพื้นที่ ตำบลอ่างศิระ อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี พบว่า รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อปีที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรในพื้นที่ ตำบลอ่างศิระ อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี เป็นตัวแปรที่สำคัญทำให้เกษตรกรวางแผนถึงอนาคตหรือการลงทุนประกอบธุรกิจต่าง ๆ จึงทำให้รายได้ของครอบครัวต่อปีที่แตกต่างกันเป็นปัญหาในการตัดสินใจปลูกทุเรียน

จุดประสงค์ที่ 2 เพื่อศึกษาปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านสังคม ปัจจัยด้านเทคโนโลยี และปัจจัยด้านกายภาพมีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรในพื้นที่ ตำบลอ่างศิระ อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี พบว่า จำนวนแรงงานในการปลูกทุเรียน ต้นทุนในการปลูกทุเรียน สายพันธุ์ทุเรียน ขนาดของแหล่งน้ำ ประสิทธิภาพในการปลูกทุเรียนที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรในพื้นที่ ตำบลอ่างศิระ อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี ซึ่งสอดคล้องกับ สมคิด มิมมา (2558) กล่าวว่า ในการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภคจะต้องมีแรงจูงใจเป็นถึงกระตุ้นให้ผู้บริโภคตัดสินใจซื้อ ดังต่อไปนี้ 1. แรงจูงใจที่เกิดจากตัวผลิตภัณฑ์ 2. แรงจูงใจที่เกิดจากเหตุผล 3. แรงจูงใจที่เกิดจากอารมณ์ 4. แรงจูงใจที่เกิดจากการอุปถัมภ์ร้าน ซึ่งคล้ายคลึงกับการตัดสินใจปลูกทุเรียนที่จะต้องดูว่า ทุเรียนว่ามีตลาดรองรับหรือมีผู้ต้องบริโภคขนาดไหน

เหตุผลในการ ส่วนตัวของเกษตรกรนั้น มีเหตุผลในการปลูกทุเรียนตามเศรษฐกิจในปัจจุบัน เพราะตลาดของผลไม้มัทุเรียนมีการเติบโตขึ้นทุกปี และรัฐบาลมีการสนับสนุนในการปลูกทุเรียนอีกด้วย ชูชัย สมบัติไกร (2558) ได้กล่าวว่า รูปแบบการตัดสินใจจำนวน 8 รูปแบบดังต่อไปนี้

1. แบบเน้นคุณภาพ (Quality consciousness) หมายถึง การตัดสินใจของผู้บริโภคที่คำนึงถึงคุณภาพของสินค้าเป็นหลักต้องการซื้อสินค้าที่มีคุณภาพสูง นอกจากผู้บริโภคแบบนี้ยังนิยมความสมบูรณ์แบบโดยจะตัดสินใจเลือกซื้อสินค้าอย่างละเอียดถี่ถ้วนมากกว่าผู้บริโภคกลุ่มอื่น ๆ และจะมีการเปรียบเทียบสินค้าต่างๆก่อนตัดสินใจซื้อ
2. แบบเน้นตราสินค้าที่มีชื่อเสียง (Brand consciousness) หมายถึง การตัดสินใจของผู้บริโภคที่ให้ความสำคัญกับตราสินค้า โดยผู้บริโภคจะเลือกตัดสินใจจากความมีชื่อเสียงของตราสินค้าและมักนิยมเลือกซื้อสินค้าที่มีราคาแพง หรือมีชื่อเสียงเนื่อง จากความเชื่อว่าราคาของสินค้า เป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงคุณภาพของสินค้านั้น ๆ คือ ยิ่งราคาสูงแสดงว่าสินค้านั้น ยังมีคุณภาพ นอกจากนี้ ผู้บริโภคในกลุ่มนี้ ยังนิยมเลือกซื้อสินค้ายี่ห้อที่ติดอันดับขายดีและมีการโฆษณาอีกด้วย
3. แบบตามแฟชั่น (Fashion consciousness) หมายถึง การตัดสินใจของผู้บริโภคที่ให้ความสำคัญกับกระแสแฟชั่น หรือค่านิยม โดยผู้บริโภคจะแสวงหาสิ่งใหม่ๆ และคอยติดตามการเปลี่ยนแปลงของแฟชั่นอยู่เสมอ เพื่อให้ตนเองมีความทันสมัยตลอดเวลา
4. แบบเน้นความสุข/ความเพลิดเพลิน (Hedonistic/ Recreation consciousness). หมายถึง การตัดสินใจของผู้บริโภคที่มุ่งเน้นการซื้อสินค้าเพื่อความเพลิดเพลิน เนื่องจากรู้สึกว่ามีมีความสุข เมื่อได้จับจ่ายใช้สอยและกิจกรรมดังกล่าว เป็นกิจกรรมที่ทำให้ตนเองมีความสุขและสนุกสนาน โดยผู้บริโภคในกลุ่มนี้จะมีมีความสุข ในการเดินดูและเลือกซื้อสินค้าต่างๆด้วยตนเองเป็นอย่างมาก
5. แบบตามใจตนเอง (Impulse consciousness) หมายถึง การตัดสินใจของผู้บริโภคที่มักกระทำอย่างรวดเร็วตามใจตนเอง โดยปราศจากการคิดไตร่ตรองอย่างละเอียดถี่ถ้วน เนื่องจากไม่ได้วางแผนการซื้อสินค้าของตนเองมาก่อน ซึ่งในการตัดสินใจเลือกซื้อสินค้าในแต่ละครั้ง ผู้บริโภคกลุ่มนี้จะไม่สนใจว่าตนเองจะใช้จ่ายเงินมากน้อยขนาดไหน ด้วยเหตุนี้ จึงอาจกลับมารู้สึกเสียดใจกับการตัดสินใจของตนเองในภายหลัง
6. แบบเน้นราคา (Price consciousness) หมายถึง การตัดสินใจของผู้บริโภค ที่ให้ความสำคัญกับการคำนึงราคาของสินค้าเป็นอย่างมาก และมักจะซื้อสินค้าที่มีราคาถูก หรือเป็นสินค้าที่มีการลดราคา โดยผู้บริโภคกลุ่มนี้จะมีเป้าหมายจะซื้อสินค้าที่มีความคุ้มค่ากับเงินที่จ่ายไปให้ได้มากที่สุด
7. แบบสับสน (Confusion consciousness) หมายถึง การตัดสินใจของผู้บริโภค มักจะสับสนกับตราสินค้าหรือร้านค้าที่มีให้เลือกมากมาย ผู้บริโภคกลุ่มนี้ มักจะไม่ค่อยมีความมั่นใจในตัวเองและการตัดสินใจซื้อสินค้าได้ยาก ซึ่งมีสาเหตุมาจากที่ผู้บริโภคได้รับข้อมูลเกี่ยวกับสินค้าหรือร้านค้าต่างๆเข้ามามากเกินไป
8. แบบซื้อตามความเคยชิน หรือภักดีต่อตราสินค้า (Habit/ brand coyalty) หมายถึง การตัดสินใจของผู้บริโภคมักจะซื้อสินค้า

ยี่ห้อเดิมทุกครั้ง จนเป็นนิสัย หรือเจาะจงซื้อเฉพาะตราสินค้าที่ตนเองชื่นชอบเท่านั้น ซึ่งคล้ายกับการตัดสินใจของเกษตรกรที่ตัดสินใจปลูกทุเรียน

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

จากผลการศึกษาการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกร ตำบลอ่างศิระ อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุ 31-40 ปี ระดับการศึกษาประถมศึกษา รายได้ต่อปีของครอบครัว 750,000-1,000,000 บาท มีจำนวนแรงงานในการปลูกทุเรียน 6-10 คน ต้นทุนในการปลูกทุเรียน 100,001-200,000 บาท สายพันธุ์ทุเรียนที่ปลูกหมอนทอง เกษตรกรรับข่าวสารจาก โทรทัศน์เกษตรกรใช้เครื่องจักร (เช่น รถไถ รถแมคโค) ลักษณะของดินเป็นดินร่วน ลักษณะพื้นที่เป็นที่ราบสูง ขนาดของแหล่งน้ำมีขนาด ตั้งแต่ 1 ไร่ ลงมา การคมนาคมสะดวกสบาย เป็นช่วง ขนาดพื้นที่ปลูกทุเรียนมีขนาด 26-50 ไร่ ประสบการณ์ในการปลูกทุเรียน 3-6 ปี ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะในการทำวิจัย ดังนี้

1. เกษตรกร ควรมีการวางแผนเรื่องต้นทุนในการปลูกก่อนที่จะลงมือปลูกจริง เพื่อที่จะได้รู้ค่าใช้จ่ายแบบคร่าว ๆ
2. เกษตรกร ควรมีการจัดการแรงงานที่มีประสบการณ์ในการทำงานเพื่อที่จะได้งานที่ดี
3. เกษตรกร ควรมีการระบบน้ำเพื่อที่จะได้มีน้ำในการดูแลรักษาต้นทุเรียนได้เพียงพอ
4. เกษตรกร ควรมีการสอบถามบรรพบุรุษถึงประสบการณ์ที่ผ่านมาเพื่อที่จะได้เรียนรู้วิธีการดูแลรักษาทุเรียนให้ได้ผลผลิตอย่างเต็มที่

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ผู้วิจัยควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างด้านเศรษฐกิจและกายภาพว่ามีการส่งผลต่อกันและกันอย่างไรในเชิงลึก
2. ควรทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนในพื้นที่อื่น ๆ แล้วนำมาเปรียบเทียบกัน
3. ผู้วิจัยควรทำการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียน เช่น สภาพอากาศ สภาพเศรษฐกิจ และตลาดรองรับที่ไม่สามารถควบคุมได้ และพยากรณ์ความเป็นไปได้ถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในแต่ละปี เพื่อเป็นแนวทางการวางแผนปรับปรุง

บรรณานุกรม

- กนกทิพย์ พัฒนาพัวพันธ์. (2539). *เทคนิคการได้กลุ่มตัวอย่าง* (พิมพ์ครั้งที่ 2). เชียงใหม่: ภาควิชา
ประเมินผลและวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กษมา เทียมเพ็ชร. (2556). *ความพึงพอใจของประชาชนเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ต่อการจัดเก็บ
ภาษี ในเขตเทศบาลเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว*. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตร์
มหาบัณฑิตมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารทั่วไป, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- จตุพล ทองบุตร. (2553). *ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรในจังหวัด
ศรีสะเกษ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา
บัณฑิตศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ.
- จิระ อะสุรินทร์. (2544). *ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจทำการเกษตรผสมผสานของเกษตรกร
ในเขตอ่าสน้ำฝน จังหวัดขอนแก่น*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชา
ส่งเสริมการเกษตร, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ชูชัย สมितिไกร. (2558). *พฤติกรรมผู้บริโภค* (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- เชาว์ โรจน์แสง. (2542). *ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการตลาด*. เอกสารการสอนชุดวิชาตลาดสินค้า
เกษตรกรรมกับเศรษฐกิจของไทย, 67-124. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ชนัญฐ ยังเฟื่องมนต์. (2554). *วิชาการวิจัยการจัดการและให้คำปรึกษา*. เอกสารประกอบการเรียน.
- ปิยะกุล พันธุ์พานิชย์. (2552). *ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกผักปลอดภัยจากสารพิษของ
เกษตรกรในอำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร
มหาบัณฑิต, สาขาการจัดการเกษตร. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- ไพบุลย์ พลเมืองศรี. (2559). *ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้ปุ๋ยของเกษตรกรชาวสวนยางพารา
จังหวัดบึงกาฬ*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิตมหาบัณฑิต, สาขาการ
จัดการภาครัฐและเอกชน, คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏ
มหาสารคาม.
- เลิศ ประจันพล. (2543). *ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรในอำเภอเมืองเลย
จังหวัดเลย*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตร, บัณฑิต
วิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วิชัย โสสุวรรณจินดา. (2535). *ความลับขององค์การหรือพฤติกรรมองค์การสมัยใหม่*. กรุงเทพฯ:
ธรรมนิติ.

- วิรมณ ปรางทอง. (2555). *ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกอ้อยโรงงานของเกษตรกรในอำเภอศรีสำขาน้อย จังหวัดสุโขทัย*. วิทยานิพนธ์เกษตรศาสตรมหาบัณฑิต, แขนงวิชาส่งเสริมการเกษตร, สาขาวิชาเกษตรศาสตร์และสหกรณ์, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วีระพล สุวรรณนันต์. (2525). *กระบวนการตัดสินใจ*. กรุงเทพฯ : ประยูรวงศ์.
- สมคิด มิมนา. (2558). *การขายเบื้องต้น 1*. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- สมหมาย เปียถนอม. (2551). *รายงานการวิจัยเรื่องความพึงพอใจของนักศึกษาในการได้รับการบริการจากมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม*. นครปฐม: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- สำนักงานเกษตร อำเภอมะขาม. (2559). *ข้อมูลเกษตรกรครัวเรือน*. จันทบุรี.
- สำนักงานเกษตรจังหวัดนครสวรรค์. (2545). *โครงการส่งเสริมการปลูกผักปลอดภัยจากสารพิษ*. นครสวรรค์: สำนักงานเกษตรจังหวัดนครสวรรค์.
- โสภิต ทองปาน. (2536). *นโยบายการเกษตรไทย (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพฯ: เลิศการพิมพ์.
- Fitzgerald, Michael R. & Durant, Robert F. (1980). *Citizen Evaluation and Urban Management : Service Delivery in an Era of Protest*. Public Administration Review.
- Maslow, Abraham M. (1954). *Motivation and Personality*. New York: Harper and Row.
- Millet, John D. (1954). *Management in the Public Service*. New York: McGraw-Hill.
pp. 397-400.
- Nunnally, J.C. (1978). *Psychometric theory*, (2nd ed.). New York: McGraw Hill.

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจไปลูกทุเรียนของเกษตรกร อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประกอบการศึกษาในระดับปริญญาโท
หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จัดทำขึ้น
โดย นายประเสริฐ บัวทอง ผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ เกษตรกรที่ปลูกทุเรียน อำเภอมะขาม
จังหวัดจันทบุรี แบบสอบถามแบ่งออก เป็นทั้งหมด 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของปัจจัยส่วนบุคคล

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านเศรษฐกิจที่มีผลต่อการตัดสินใจไปลูกทุเรียน
ของเกษตรกร ตำบลอ่างศิระ อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านกายภาพที่มีผลต่อการตัดสินใจไปลูกทุเรียน
ของเกษตรกร ตำบลอ่างศิระ อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี

ส่วนที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับการตัดสินใจไปลูกทุเรียนของเกษตรกรในพื้นที่ ตำบลอ่างศิระ
อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี

ผู้วิจัยขอขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่ได้สละเวลาอันมีค่าตอบคำถามใน
แบบสอบถามนี้ จนได้รับข้อมูลตามความความจริง โดยข้อมูลทั้งหมดจะเป็นความลับและนำไปใช้
ในการศึกษาเท่านั้น

ผู้วิจัยจึงขอคุณมา ณ โอกาสนี้

นายประเสริฐ บัวทอง
รหัสนักศึกษา. 58710061

ส่วนที่ 1: ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ที่ตรงกับข้อมูลความเป็นจริงมากที่สุดเพียงข้อเดียว

1. เพศ

- 1) ชาย
- 2) หญิง

2. อายุ

- 1) ตั้งแต่ 20 ปี ลงมา
- 2) 21–30 ปี
- 3) 31–40 ปี
- 4) 41–50 ปี
- 5) ตั้งแต่ 51 ปี ขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

- 1) ไม่ได้รับการศึกษา
- 2) ประถมศึกษา
- 3) มัธยมศึกษา/ ป.ว.ช.
- 4) อนุปริญญา/ ป.ว.ศ.
- 5) ตั้งแต่ปริญญาตรี ขึ้นไป

4. รายได้ต่อปีของครอบครัว

- 1) ตั้งแต่ 250,000 บาท ลงมา
- 2) 250,001–500,000 บาท
- 3) 500,001–750,000 บาท
- 4) 750,001–1,000,000 บาท
- 5) ตั้งแต่ 1,000,001 บาท ขึ้นไป

ส่วนที่ 2 : สอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านเศรษฐกิจที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ที่ตรงกับข้อมูลความเป็นจริงมากที่สุดเพียงข้อเดียว

1. จำนวนแรงงานในการปลูกทุเรียน

- 1) ตั้งแต่ 5 คน ลงมา
- 2) 6 – 10 คน
- 3) 11 – 15 คน
- 4) ตั้งแต่ 16 คน ขึ้นไป

2. ต้นทุนในการปลูกทุเรียน

- 1) ตั้งแต่ 100,000 บาท ลงมา
- 2) 100,001–200,000 บาท
- 3) 200,001–300,000 บาท
- 4) ตั้งแต่ 300,001 บาท ขึ้นไป

3. สายพันธุ์ทุเรียนที่ปลูก

- 1) หมอนทอง
- 2) ชะนี
- 3) กระจุกม
- 4) ก้านยาว

4. การได้รับข่าวสารเกี่ยวกับทุเรียนทางสื่อใด

- 1) วิทยุ
- 2) โทรทัศน์
- 3) หนังสือพิมพ์
- 4) วารสารต่าง ๆ
- 5) อินเทอร์เน็ต
- 6) โซเชียลต่าง ๆ

5. เกษตรกรใช้เทคโนโลยีอะไรในการช่วยปลูกทุเรียน

- 1) อุปกรณ์ (เช่น จอบ เสียม)
- 2) ปุ๋ยเคมี
- 3) เครื่องจักร (เช่น รถไถ รถแบคโฮ)
- 4) เครื่องสูบน้ำ

ส่วนที่ 3 : สอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านกายภาพที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ที่ตรงกับข้อมูลความเป็นจริงมากที่สุดเพียงข้อเดียว

1. ลักษณะของดินที่ปลูกทุเรียน

1) ดินเหนียว

2) ดินร่วน

3) ดินทราย

2. ลักษณะพื้นที่ปลูกทุเรียน

1) ที่ราบ

2) ที่ราบสูง

3) ภูเขา

3. ขนาดของแหล่งน้ำ

1) ตั้งแต่ 1 ไร่ ลงมา

2) 2-3 ไร่

3) ตั้งแต่ 4 ไร่ ขึ้นไป

4. การคมนาคม

1) สะดวกสบาย

2) สะดวกสบายเป็นช่วง

3) ไม่สะดวกสบาย

5. ขนาดพื้นที่ปลูกทุเรียน

1) ตั้งแต่ 25 ไร่ ลงมา

2) 26-50 ไร่

3) 51-75 ไร่

4) 76-100 ไร่

5) ตั้งแต่ 101 ไร่ ขึ้นไป

6. ประสบการณ์ในการปลูกทุเรียน

1) ตั้งแต่ 3 ปี ลงมา

2) 3-6 ปี

3) 7-10 ปี

4) ตั้งแต่ 11 ปีขึ้นไป

ส่วนที่ 4 การตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรในพื้นที่ ตำบลอ่างศิระ อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี
คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ที่ตรงกับข้อมูลความเป็นจริงมากที่สุดเพียงข้อเดียว

1. การตัดสินใจปลูกทุเรียน

- 1) ตัดสินใจปลูกทุเรียน(ตอบข้อ2)
- 2) ตัดสินใจไม่ปลูกทุเรียน(ตอบข้อ3)

2. เหตุผลประกอบการตัดสินใจปลูกทุเรียน(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1) เพราะมีทุนในการปลูกทุเรียนเพียงพอ
- 2) เพราะมีประสบการณ์ในการปลูกทุเรียนมาก่อน
- 3) เพราะมีแรงงานเพียงพอในการปลูกทุเรียน
- 4) เพราะมีขนาดพื้นที่เพียงพอในการปลูกทุเรียน
- 5) เพราะมีความรู้ในการปลูกทุเรียน

3. เหตุผลประกอบการตัดสินใจไม่ปลูกทุเรียน(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1) เพราะไม่มีทุนในการปลูกทุเรียนเพียงพอ
- 2) เพราะไม่มีประสบการณ์ในการปลูกทุเรียนมาก่อน
- 3) เพราะไม่มีแรงงานเพียงพอในการปลูกทุเรียน
- 4) เพราะไม่มีขนาดพื้นที่เพียงพอในการปลูกทุเรียน
- 5) เพราะไม่มีความรู้ในการปลูกทุเรียน

แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียน
ของเกษตรกร ตำบลอ่างศิระ อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี

ข้อที่ 1. ท่านมีการตัดสินใจปลูกทุเรียนอย่างไร

ข้อที่ 2. ปัญหาและอุปสรรคที่ท่าน ได้พบเจอในการตัดสินใจปลูกทุเรียน

ข้อที่ 3. ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไขปัญหาของท่านในการตัดสินใจปลูกทุเรียน

ผู้ศึกษาวิจัยขอขอบพระคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการทำแบบสอบถามวิจัยในครั้งนี้
เป็นอย่างสูง